

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel - Cod. Reuchlin 1

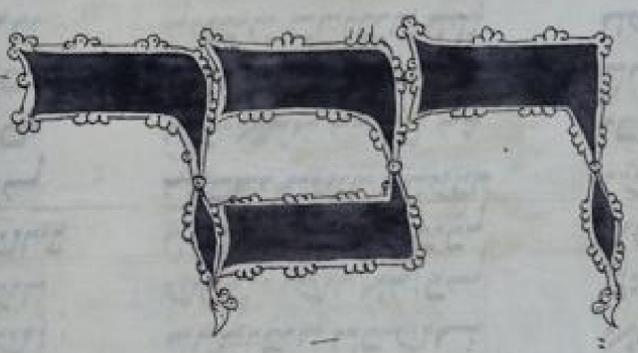
[S.l.], [12. Jahrh./13. Jahrh.]

Hos 1 (Dvar)

[urn:nbn:de:bsz:31-100895](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-100895)

יבכ אלפים רבותים . ברוך ארנו יום יום . אמר ארנו מוסרן . במקלות ברכו אלהים ארנו . סמליות הארץ שיהו אלהים . במלך סודין
יין . ביום יבא . זונת ארנו . כישן ארנו . והטוב לשכוננו . חנני ארנו . שמח נפש . אהב ארנו . באלהים ארנו . כל יום . ארנו . יאמרו

אל פאת נצב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על חים הנ
הגדול וזאת הארץ אשר תפילו מצחלה לשבטי ישראל ואלה מחלה
30^m מחלקתם נאם ארני יהוה
ואלה תינצאות העיד מפאת
נפוז חמיש מאות וארבעת אלפים מדה ושערי העיד על שמוות שבטי
ישראל שערים שלשה נפונה שער ראובן אחר שער יהודה אחר
שער לוי אחר ואל פאת קדימה חמיש מאות וארבעת אלפים וש
ושערים שלשה ושער יוסת אחר שער בנימין אחר שער דן אחר
ומפאת נצבה חמיש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה ש
שער שמשון אחר שער יששכר אחר שער זבלון אחר ומפאת ימיה
חמיש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גר אחר שער
אשר אחר שער נפתלי אחר סבוב שבנה עשר אלה ושם העיד מי
מיזם יהוה שפיה

עוד מעט ומקדתי
את דמי יורעאל
על בית יהוה והטמתי
מבילכות בית ישראל
והיה ביום ההוא וה
ושברתי את קשת
ישראל בעמק יז
יורעאל וההר עוד
ותלר בת ויאמר לו

חושע לך קח לך אז
אשת זעננים וילרי
זעננים כיונה תזנה
הארץ מאחרי יהוה
וילר ויקח את גמדי
בת רבלים ותהר
ותלר לו בן ויאמר
יהוה אליו קרא ש
שמו יורעאל ביה

יהוה אשר היה אל
חושע בן בארי בן
בימי עזיה יותם
אחז יחזקיה מלכי
יהודה וכימי ירבעם
בן יואש מלך ישו
ישראל תחלת דבר
יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל

ואה ארנו אלים . רחום ומנון . איך חסידך . ויחי נפש . ארנו על . אם טרתי . ארנו שטיעה . ארנו בור . אל ארנו . יאמרו כלל אל . דר ארנו .
שמיני אלהינו . ארנו שמיטה ארנו סלחה . בר . ועתה איני אלהינו . ארנו בכל . עולם שעי . בלה כל יום . אבה ימים . ביה ארנו .
רני באלה . ראוי ית . ב . בילא יונת . לעית . מיוה . רבת ארנו . אמא יול תול רס . כיות לאלהינו . יאקום . יאדה . אל נא . רנה חזק . נסבל .

אמר כי ושמעתי... איש אשר לא יאמר... ויהי לא ידעה כי

<p>והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדג והתירוש והייצור ובכסה הרבתי לה וזהב עשו לבשר לכו אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרל ופשתי לכה לכסות את ערותה ועתה אגלה את נבלתה לעיני מא מאהביה ואיש לא יצלעה מירי והשפתי כל משושה חנה חרשה ושפתה וכל מועדה והשג והשמתי גפני והאנתה אשר אז אמרה אנה הפיה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמינים ליער ואכלתם חז חית השדה ופקוד עליה אתימי הה הבעלים אשר תקטיר להם ותע נמיה וחליתה והל אחרי מאהביה וז ואת שמה נאם יהיה</p>	<p>ולאחתכם רחמה ריסי נאמנת ריבו כי היא לא אשה ואנכי לא אישה ותסר זעילה מפני ונאפיה מבין שדיה ופז אפשיטנה ערמה והענתיה ביום הולדה ושמי ושמיה כמדבר ושונה כארץ ציה והמיה בצמאוי ואת בניה לא ארום כי בני זננים הפיה כי זנה אמם הכי הכישו הורתם כי אמרה אלכה אחד מאהבי נתני לחמי ומימי צמרל ופשה שמתי ושקווי לכו הנני שר את דרכי בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבתיה לא תמצא ורדפה את מאהבה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצ תמצא ואמרה אז אלכה ואשובה אל איש הראשון כי טוב לי אז מעתה</p>	<p>קרא שמה לא רה רחמה כי לא אוסיה עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשה להם ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אוש אוישיעם בקשרת ובחרב וכמלחמה בסוסים ובפרשים והגמל את לא רה רחמה ותהר והל כי ויאמר קרא ש שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אתיה לכם והיה כי מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה כמקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלחי ונקבעו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם רה ראש אחר ועלה מן הארץ כי גדול יה זר עאל אמרה לאחיהם עמי ולה</p>
--	--	--

וכפי לבית... וכל אשר את שמים... ושמתי נפש בברך כי אלהי יין אשר

חלה על הים... אל יאלה ביה... העיד בשפה... על שמות שמה... שער יהודה... בעת אלמנתי... שער הווא... רים שלשה... אחד ופאת... דר צד אחד... ושם העיני

ויאמר יי אלהי כהן לך אתם אשה אחת יע וימאפה באהבת יי את בני ישראל שמואל טוב אהבי ואהבי שמו עשיר רבים

לפי הנה אנכי מפז
 מפתיה והולפתיה
 המדבר ודברתי
 על לפה ונתתני לה
 את כרמיה משום
 ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתו
 שביה כימי צעורה
 זכום עלותה מא
 מארץ מצרים
 והירד
 ביום ההוא נאם
 יהוה תקראי אישי
 ולא תקראי לי עוד
 בעלי והסרתני את
 שמות הצעלים כי
 מפיח ולא יזכרו
 עוד בשמים וזכרת
 להם ברית ביום
 ההוא עם חיה הט
 השרה ועם עורה
 השמים ורמשי
 הארבה וקשרת
 וחרב ומלחמה
 אשכור מן הארץ
 והשכבתים לבטח
 וארשתיד לי לעז
 לעולם וארשתיד
 לי בצרק ובמשפט
 ובחסר וברחמיני
 וארשתיד לי כאמו

באמונה וידעתי
 את יהוה
 ויהי ביום
 ההוא אענה נאם
 יהוה אענה ארץ
 השמים והם יענו
 את הארץ והארץ
 תענה את הרגו
 ואת התירוש ואת
 היצחק והם יענו
 את יזרעאל ויהוה
 חזעתי לי בארץ
 ורחמתי את לא
 רחמה ואמרתי
 ללא עמי עמי
 אתה ויהוה יאמר
 אלהי
 ויאמר יהוה אלו
 עוד לך אהב אש
 אשה אהבת רע
 ומצאפת באהבת
 יהוה את בני יש
 ישראל והם פנים
 אל אלהים אחרים
 ואהבי אשרישי
 ענבים ואכרה לי
 בחמישה עשר
 כסת וחמר שעה
 שערים ולתך שי
 שערים ואמר
 אליה ימים רבים

השכי לי לא תנו
 ולא תהיי לאיש
 וגם אני אלד כן
 ימים רבים ישכנו
 בני ישראל ארץ
 מלך וארץ שר
 וארץ זבח וארץ
 מרצה וארץ אפר
 ותרבים אחר
 ישכו בני ישראל
 ובקשו את יהוה
 אלהיהם ואת
 מלכם ופחה אל
 יהוה ואל טובו
 באחרית הימים
 שמש
 ובר יהוה בני ישראל
 ישראל כריב
 ליהוה עם ישכנו
 הארץ כי אז יז
 אמה וארץ חסר
 וארץ דעת אלהים
 בארץ אלה וטח
 ורצה וגנב ונאת
 ברע ורמים כה
 ברמים נגשו על
 מן האכל הארץ
 ואמלל כל ישוב
 בה בחיה השרה
 ובעות השמים
 וגם רגו הים יאספו

וישכנו כל בלאים וימנוהו ואת הובכי ישכנו ירושלים ויהי משם אל יושבי כפר לא הויש כנסה את יושבי וישקת יוס
 וכשי כסת הויאמאם יין ויצאו את ואת כנניה ד כר ובלוד לא הוישי נאלף כ בו אשר לא הויש כ בו ותקדור דקם ותעדי
 וישלחו שם נשיה וישלחו בלאים אל ושב שימיע את הקנים וכאויני כי כה אמר יי הגז הולע ועתה אמר נא אל איש יחזקיהו

והכתי את יושבי העיר הזאת הנני מביא אל יהודה ואל כל בני ישראל וישבו ביהושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים

ישראל וכתב המלך
האויני כי לכם
המשפט כי פח
הייתם למי צפורה
ודשת פרושה על
המדר ושחטה טז
שטים העמיקו וי
ואני מדסר לכלב
אני ידעתי אפרים
וישראל לא נבחר
מיצני כי עתה הוציאת
אפרים נטמא יטז
וישראל לא יתנו
מעלליהם לשוב
אל אלהיהם כי
רוח זעזעם בקרבם
ואת יהודה לא ידעה
וענה גאון ישראל
בפניו וישראל
ואפרים יבטלו
בעונם כשל גם
יהודה עפם כי צי
כיצאנם ובקורם
לכו לבקש את
יהודה ולא ימצאו
הלז מהם ביהודה
בזו כי ננים זרים
ילדו עתה יאכלם
חדש את חלקיהם
תקעו
שובר בגבעה חצי

יזכרו ועל הגבעות
יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טונ
צלה על כו תזניעה
בנתיכם וכלתיכם
הנאמנה לא אמרו
על בנתיכם כי תז
תזניעה ועל כלתיכם
כי הנאמנה כי הם
עם הזנות יפררו
ועם הקדשות יזנו
ועם לא יכזו ילכו
אם
זעה אתה ישראל
אל אשם יהודה וי
ואל הבאו הגלגל
ואל העלו בית און
ואל השבעו חי יהודה
כי כפרה סדרה סז
סדר ישראל עתה
ירעם יהודה ככש
במרחב חכיר עי
עצבים אפרים הז
הנח לו סדר סכאם
הזנה הזני אחיכם
קלזו מגניעה יערד
רוח אותה כנעמיה
ויבשו מיזכחותם
שמעו
זאת הכהנים והקז
והקשיבו בית יטז

אך איש אל ירב ז
ואל יזכח איש וע
ועמד כמדרכי כחו
ובשלה היום וכשל
גם גביא עמד לט
לילה ורמיתי אפרו
נרמו עמי מבלי
הדעת כי אתה
הדעת מאסת ואי
ואמאסאר מכהו
לי והשפח תודר
אלהיד אשכח פנז
גם אני פרנס פז
חטא לי כנודם
בקלזו אמיד חטא
חטאת עמי יאכלו
ואל עונם ישאו
נפשו ויהיה כעם
כנחו ופקדתי עליו
דרכיו ומעל לוי
אשיב לו ויאכלו
ולא ישבעו הזני
ולא יפרעו כי את
יהודה עזבו לשמד
זנות ויז ותירדש
יקח לב עמי בעצו
ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זעזעם
התעה ויהשי מא
מתחת אלהיהם
על ראשי ההרים

לאט ובה יכל אשת חבר חטאים ויעדו לשאל לאמר ויאסה שאול לרא כפניו כי גשה ברשע טשאח כראן טלד שניד וישם המלך בארובת לא האסיפון לתת הכן והאספסוף אשר יואניל פן כרוז

ושבו לי לא תעז
אחדי לאש
גם את אלהיהם
מיים רבים שבו
בני ישראל את
הלך ואין שרד
אין זכר ואין כו
בזננה ואין אפר
הדפים אדיר
שבו בני ישראל
בקשו את יהוה
אלהיהם ונתנו
מלכם ויהוה
יהוה ואיש
באחרות ונתנו
בני ישראל
יהוה עש
הארז בני
אמת ואת
אין דעה
אין ויהוה
רצח ונתנו
לרשע ותניע
רבים נשנו
והאכלו את
מבדל מלש
ה בזה השנה
עשות השמים
ב רתי השמים

רמב"ם על ככל
נרמזו ויאר

כדאריך בעתה ואלה שלח רמב"ם
פארה הגד מארון הגד

כאכיר כב אמר ככה נעשו
ובאיש כל הוכאיש על עם

ויאך בערתי מינין ויאך
בארתי כי שתיים יעור

בארתי בארמון
שאריך בארמון

ח' צנעה ברמה הד
הדיע בית אחז אחז
אחריר בנימי אפי
אפרים לשמה תהי
ביום הוכחה בשמי
בשכתי ישראל
הודעתו נאמנה
היו שרי יהודה כז
כמכיו גבול עלות
אשפור כמים עכז
עברתי עשוק אפי
אפרים רניז מיט
מישפט כי הואיל
הדר אחרי צווי
ואני כעש לאפרים
וכרק לבית יהודה
ולא אפרים את
חלוי יהודה את
מזורו וילך אפרים
אל אשור וישלח
אל מלך ירב והוא
לא יוכל לדפא לפני
ולא יגה מיכב מי
מזור כי אנכי כשז
כשחל לאפרים
וככפיר לבית יהודה
אני אני אטרה וי
ואלד אשא ואני
מיציל אלך אשונה
אל מקומי עד אז
אשור יאשמה וכז

ובקשו פני ביצר להם
ישחרנו ולכו ונשמו
אל יהוה כי הוא טז
טרה וירפאנו יר דז
ויחבשנו יחינו מז
מימינו ביום השל
השלישי יקימונו
ונחיה לפנינו ונרעה
נרדמה לדעת את
יהוה כשחר נכוח
מינאו ויבא כגשם
לנו כמלקוש יודה
ארץ מיה אעשה
לך אפרים מה אעז
אעשה לך יהודה
והסרכם כענו כז
בקר וכטל משכינ
הלך עלכו חצבת
בנביאים הרגים
באכירי מי ומשא
וכמשפטיך אור
ייצא כי חסר הפעה
ולא זכח ודעת י
אלהים מעלות וד
והמה כאדם עברו
בריה שם בצרו כי
גלש קרית פעלי
אח עקבה מדם
וכחפי איש גרודם
חבר כהנים דרך י
ידעו שכמה כי

זכיה העשו בכית
ישראל ראיה ע
שעדידיה שבו
זנות לאפרים נטי
גטמא ישראל וג
יהודה שת קצור
לך בשווי שבות
עמי
ברמא לשרא
ונגלה עוז אפרים
ודעות שמדחב
פעלו שחר ונגב
יבוא פשט ודור
בחויז וכל יאמר
ללבכם כל דעתם
זכרתי עתה סכנת
מעלליהם נד פני
היו ברעתם ישמי
ישפחו מלד וכט
וככח שיהם שרים
כלם מצאמים נמי
תנור בערה מאמה
ישבות מעור מלז
מלגש בצק עד
חמיצתו יום מלש
החלו שרים חבת
מיין משור ירו את
לנינים כי קרבו
כתנור לכם בארם
כל הלילה ישו אז
אפיהם נקר הור

השאלות בטרם הנלה דקור
שאריך כי מה אמר ויל אלום
השאלות ולא יהיה עוד לבית

יהי כהנסת ונאש את אנ
דינאיה ויכל את כותם
וששאלתיך והעליתך

ישאלתיך ואענה את דוד
ואעשר אשר דוניהו
וקאם שאון פעמי

אכאל ישר כ בפיקא
ואמאלך נדמו עמי
פאריר ספני יחילו עמי

וכאן אמר
ירמב"ם
פאום אמר

במר כאש להכה
בדם יחמו כתנור
ואמר את שפטי
במלכותם נפל
אין קרא בהם אל
אפרים בעמים
הוא וכל אפרים
היה ענה מלי הפס
אמר זרים כחו וה
הוא לא ידע גם
זכה ורקו בו והוא
אידע ודענה גאו
הוא כפניו ולא
שבו אל יהוה אלה
אחרים ולא בקשו
בזאת ויהי אפי
אפרים כיונה פוח
אלת מיצרים
הוא אשור הלכו
כאשר ילכו אפרים
אפיש עליהם
דשה בעות השנ
השנים אוררים
איסודם כשמיע
דעתם
אוי להם כי נז
נדו מני שור
להם מי פשעו כי
ואנכי אפרים והמי
דבר עלי טובים
דא ועוד אלי כל

דין הולו ופוחים כלם סליבים
לא יוכלו עם ופניו ופולק
עליו את אפרים והעניו שמיין

מזים לים אשר אין בהם בראם ואת שמה אליו לאמר
גאשם השיבו נא לכם סדיום
העמתי וכלי אהבים
יובל וכלי וסופתהו "ג חס
לא יאכלו בראם

בער פאש להכה
כלם יחמו בתנור
ואכלו את טפטיהם
כל מלכהם נפלו
איז קרא בהם אלי
אפרים בעמים
הוא יתבלל אפרים
היה ענה בלי הפונה
אכלו זרים כחו והו
והוא לא ידע גם
שינה זרקה בו והוא
לא ידע וענה גאו
ישראל בפניו ולא
שבו אל יהוה אלה
אלהיהם ולא בקשו
בכל זאת ויהי אפס
אפרים כיונה פתה
איז לב מצרים
קראו אשר הלכו
כאשר ילכו אפרו
אפרוש עליהם
רשתי כעות השנ
השמים אורידם
איסידם כשופע
לעדתם
אוי להם כי נז
נדרו במצו שור
לחם כי פשעו כי
ואנכי אפרם והמה
דברו עלי כזבים
ולא ועקו אלי בלבם

כי ילולו על מישו
מישבתם על דגו
ותירוש יתגוררו
יסודו כי וואני יסד
יסרתי חוקתי זרה
זרועתם ואלי יחש
יחשברע ישובו
לא על היו בקשות
רביה יפלו בחרב
שריהם מדעם לע
לשותם זו לעגם כז
בארץ מצרים אל
חבר שפר כנשר
על בית יחזק יעו
עברו בריתי ועל
תורת פשעו לי
יזעקו אלה ידענו
ישראל ונח ישראל
טוב אויב ירדפו
הם המליכו ולא מ
ממצי השירו ולא
ידעתי כספם וזה
וזחכם עשו להם
עצבים למעו יפרו
זנח עגל שמדו
חרה אפי כם ער
מתו לא יוכלו נקחו
כי מישראל והוא
חרש עשהו ולא
אלהים הוא כי ט
שכבים יהיה עגל

שמדו כי רוח יז
יזרעו וסופתה יק
יקצרו קמח איז
לו צמח בלי עשה
קמח אולי עשה
זרים יבלעו ונבלע
ישראל עתה חיו
בגוים ככלי איז
חפץ בו כי המיד
על אשר פרו
בודר לו אפרים
התנו אהבים וגם
יתנו בגים עתה
אקבצם ויחלו כי
מעט ממשא מז
מלך שרים כי היה
הרבה אפרים מזכות
לחטא היו לו מז
מזכות לחטא
אכתוב לו רבותי
תורתו כמו זר נח
נחשבו זכחי הכז
הכהבי זכחו כשו
ויאכלו יהוה לא
רצם עתה יזכר עז
עונם ויפקד חטי
חטאתם המה כז
מצרים ישובו וז
וישנה ישראל את
עשהו ויבו היכלות
ויהודה הרבה עת

כי לא יוכלו בני ישראל כלם סלבים ונלחמו אידך ולא יוכלו לך על מוי ארברה ולא יוכלו לעתה זנח עגל נעו עדים כחיתה אפחנים
ולא יוכלו קופ וחברו וז יוכלו כמאשר יוכלו כי לא יוכלו המינרים אשר לא יוכלו לינחב כעליו ב יסופיתו כרפאליש
הלה היו אפרים ונעתי שמדון כי פעלו שפר את לא פעלו עולה בדרד ג מלאים וסופיתו " פרא ביהר לו כי כעפוי וכעמוד בודר

הה העשו עשה
ישראל ראתו
ערידה שמה
ענה לאפרים
טביא ישראל
היה שתקו
ד בשוכי שמה
צמי
דמא לטור
צמח עז אפר
יעות שמה
עלו שוק
נחא מטו
דחיו ובי
לכבם מר
ברתי עתה
עללית
דיו ברעם
שמחו מ
ככח שיה
לם מעת
נצור בש
שבות מ
לוש כע
מ' עתה ית
חלו שר
יון כש
עצם כי
נעוד לם
הלוי יש
היהם נקד

יערת כ' ויסמיהון .. יענה כמנהג אבותי .. חלק לכם ענה יאמרו הוא יענה כיבולם ויענה
ג' יסמיהון .. אל השמיה ישראל אל על כעמיהם כי ענתו מעל ארפיק אהבת אתני .. על יביל אכי .. טעמיהם יג

ערים כי ערדת וטה
ושלחתי אש בערו
ואכלה ארמנותיה
אל
תשמח ישראל
אל גיל בעמים כי
זנית מעל אלהיך
אהבת אתנו על כל
ערצות רגו רגו ויקנ
לאירעם תיודש
יכחש בם לא יטע
ישבו בארץ יהודה
ושבו אפרים מצרין
ובאשור טמא יל
יאכלו לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו
לו זכחיהם בלחם
אונים להם כל אה
אכליו יטמאו כיה
לחמים לנפשם לא
יבוא בית יהודה מה
תעשו ליום מדע
וליום חג יהודה כיה
חנה הלכו מישר
מצרים תקבצם
מת הקברם מחמד
לכספם קמושי ית
יירשם חוח כאהל
באהליהם באהל
הפקדה באוימי
השלם ירעו ישראל

אויל הנביא משגע
איש הרוח על רב
עונד ודכה משטו
משטמה צפוד
אפרים עם אלהי
נביא פח יקוש על
כל דרכו משטמה
בבית אלהיו והעמד
העמיקו שחרתו
כימי הצבעה יזכר
עונם ויפקד חטא
חטאתם
כעעבים כמדבר
מיצאתי ישראל
כבפודה בתאנוד
כראשיתה ראיתי
אבותיכם אמה
כאו בעל פעורוד
ויצורו לבשת ויהיו
שקרי צים כאחכם
אפרים בעות יתוד
יהעופת כבודם
מלדה ומבטו ומי
ומהריוז וכי אם
יגדלו את בניהם
ושלתיים מאדם
כי גם אוי להם כט
בשודי מהם אד
אפרים באשור
ראיתי לצור שש
שתולה כנוה ואז

יאפרים להרניא
אל הודג פנידתו
להם יהיה מהתט
תו להם רחם מע
מיטפול ושדים
צמקים כלרע
רעתם כגלגל כי
שם שנאתים
על רע מעל להם
מביתו אנשם
לא אוסת אהבתם
כל שרדת סודרים
הפה אפרים שרשט
יבש פרי בלי עשור
גם כי ילדו והמת
מחמדי בטנב
יבאסם אלהי כי
לא שמעו לו ויה
ויהיו נרדים כנתי
מקק ישראל פרי
ישוה לו כרת לפרי
הרבה לפזבחות
בטוב לארצו היה
היטיבו מיצבות
חלק לבם עתה
יאשבו חוא יענה
מזבחותם ישוד
מיצבותם כי עתה
יאמרו אז מלך
לנו כי לא ידאנו

ג' יסמיהון .. כנפרינו יזכרנו בלך .. אר בחישה עשר .. הנה תג יין .. כיה בעשוד ליום סודר ילום תג
אסת ג' מלע ג' ויסמיהון .. לא אוסת לשמיע יכל יזכרם כלגל כישט שנאקים על רע מעל להם מיכיה אנשם לא אוסת אהבתם
אסת ילום .. לרע ג' ב' חסרים ויסמיהון .. וישטובי כעם לרע יוטי עגלה מלכותה .. אהבתו לרעש .. כשודר ל' ב' טל

את יהוה והמלך
מדיעטו לני
דברו כרים אלה
שוא פודה ברית
ועה נראש מי
מיטפול על הלמי
שרי ועגלות כיה
אז יודו טכו טז
טמדותו כי אכל
עליו עמו וכמד
עליו ילדו על כבוד
יהיה כמעט וגם
יהיה לאשור יכל
ענה למלך יוד
בשנה אפרים יק
יעש ישראל
מענהו נרמיה ט
יערו מלכה כיה
הנה על פני מי
מטמו כמיות א
חטאת ישראל
קיו ורודר יעלה
על מזבחותם ואז
ואמרו להרים כד
כסודו ולגבעות
גמלו עליה
מימי חנבעה
חטאת ישראל
שנ עמדו לא
תשיגם כגבעות
כדחמה על בני

מכל ארץ ויסמיהון
כעשוד ליום סודר ילום תג
על אהבתם

עבד זרעו היום	דמיו	ויאמר אם נאספינאכי חן	וארעך	הכירו אל אפרים	ואמרכו	הר סיני ונגון חד טלמל יחר
יש אחר ואין	ואת	ויאמר הן אל עשור	וארעך	ויחר ינחז חרם	ואמרכו	מלכך ואל בישת תיבואת

ואהבהו ומימי צרים
 קראתי לבני קראו
 להם בן חלכו מפנה
 מפניהם לבעלים
 יזכחו ולפסלים י
 יקטרו ויאנכי תה
 תדגלתי לאפרים
 קחם על זרועתי
 ולא ידעו כי רפאתם
 כחבלי אדם אמר
 אמיטכם בעבדות
 אחבה ואחיה להם
 כמדימי על על
 לחיהם ואט אליו
 אוכל לא ישוב אל
 ארץ מיצרים ואט
 ואשור הוא מלכו
 כי מאני לשוב י
 וחלה חרב בעריו
 וכלתה בריו ואכלה
 ממוענתיהם
 ועמי תלואים
 למשוכתי ואל על
 יקד אחי יחר ל
 ירום איד אתנר
 אפרים אמנר י
 ישראל איד אתנר
 כארמיה אשימך
 כצנאים נהפר עלי
 לבני יחר נכמה עת
 נחמתי לא אעשה

עלוה באתי ואפס
 ואספו עליהם עמ
 עמים באסדם לש
 לשת עינותסווי
 ואפרים עגלוד
 מלפדה אהבתי י
 לרוש ואני עבדת
 על טוב צוארה י
 ארכיב אפרים יחד
 יחדוש יהודה ישוד
 לו יעקב זרעו לב
 לצדקה קצרו לכ
 חסד צדו לכם צד
 ועת לרוש את
 יהוה ער יבוא ויחר
 צדק לכם יחרשם
 רשע עולתה קצ
 קצרתם אכלתם
 פרי כחש כי בטחת
 ברובך ברב גבורך
 וקאם שאח בעמין
 וכל מיבצריך ידשו
 כשור שלמו בור
 ארכאל ביום מלה
 מלחמה אם עלב
 בנים רטשה ככה
 עשה לכם כתי אל
 מיפני רעת רעתכם
 כשחר נרמה נרמה
 מלך ישראל כי י
 גער ישראל ואה

את יהוה והמלך י
 מה יעשה לצדוד
 דברו רכדים אלות
 שוא פרות ברית
 ופרח כראש מי
 משפט על הלמי
 שריו לעגלות כתי
 אח יצדו שכו טז
 שמדוח כי אבל י
 עליו עמו וכמדיו
 עליו יצלו על כבוד
 כי גלה מפני גבי
 אוהו לאשור יכל
 מצחה למלך ירב
 בשנה אפרים יק
 ויבש ישראל
 מעצתו נרמה ט
 שמירו מלכה כק
 כקצת על פני מי
 תשמדו כמיות אח
 חטאת ישראל
 קרץ וררדר יעלה
 על מזבחתם ואז
 ואמרו להרים כד
 כפדנו ולגבעות
 נפלו עלינו
 מימי הגבעה
 חטאת ישראל
 שם עמדו לא י
 תשיגם בגבעה
 מלחמה על בני י

דעת	כחבלי אדם מיטכם	ואכל פתי	ויאמר כי שפולי	ואכלם	ועתה הניחה לי יחר
ואט	כטשה איד נאם יין	ואכל יחיד	ויאמר אלי ק אים	ואכלם	ואכלים ואמא ע
ואנכ	על כלווחו	ואחשבו	אפסשם כרובשכל	ואכלם	נס ינאו רבדוך

יאפסים לחר
 אל חורג
 להם יחיה
 תו לחסדי
 משפלות
 צמקים כד
 רעתם כד
 שום שטח
 על רע
 מבית
 לא אה
 כל שר
 חסו א
 יבש
 גב ט
 מהמ
 יבא
 לא ש
 ויהו
 כק
 ישו
 חב
 בטוב
 היטי
 חלק
 יאמ
 מזבח
 מנבח
 אמד
 לני

יהוה יחיה
 ויהוה יחיה
 ויהוה יחיה

יאכה ייחונן בו קרה אכר אל גרלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה

חרזו אפי לא אשונ
 לשחת אפרים כי
 אל אנכי ולא איש
 בקרב קדוש ולא
 אכרא בעיר אחר
 יהיה ילכו בארצה
 ישאג כי הוא ישאג
 ויהרדו בנים מים
 יהרדו כצפור מט
 ממצרים וכיוצא
 מארץ אשור והוא
 והו שבתים על כל
 בניהם נאם יהוה
 סבנו
 ככחש אפרים וכל
 וכמרמה בית ישא
 ישראל ויהודה עד
 דל עם אל ועם
 קדושים נאמו
 אפרים רעה יהיה
 ורדת קרים כל הא
 היום טוב ושר ירבה
 וברית עם אשור
 יכרתו ושמו למד
 למצרים וכל וודו
 ליהוה עם יהודה
 ולפקד על יעקב
 כדרכיו כמעל ליו
 ישיב לו כבטן עקב
 את אחיו וכאונן
 שרה את אלהים

וישר אל מלאך
 ויכל בכח ויהחנן
 לו בית אל ימצאו
 ושם ידבר עמו
 ויהוה אלהי הצב
 הצבאות יהוה זכרו
 ואתה באלהיך הו
 השוכן חסד ומט
 ומטפט שבר והו
 וקוה אל אלהיך
 תמיד ופשו בידו
 מאוני מדמה לעו
 לעשק אהב ויאמו
 אפרים אך עשרת
 מצאתי און לי כל
 יגיעי לאי מצאו
 לי עון אשר חטאו
 ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים
 עד אשיבך באהלים
 כימי מועד ודמו
 על הצבאים ואנכי
 חוזן הרבתי וכד
 הצבאים ארמה
 אם גלעד און אך
 שוא היה בגלעד
 שודים זבחו גם
 מזבחתם בגלים
 על תלמי שודי
 ויברח יעקב שא
 שרה ארם ויעבר

ישראל באשה
 ובאשה שמרוהו
 וכנביא העלה יחו
 את ישראל ממצ
 ממצרים וכנביא
 צאמר הכעים אפי
 אפרים המרודים
 ורמיו עליו יטוש
 וחרפתו ישיב
 ארצו ספר אפי
 רדת נשא הו
 בישראל ואסם
 כבעל רימת ועתה
 ידסיפו לחטא וד
 ויעשו להם מסע
 מבספם פתגנם
 ערבים מעשה
 חרשים כלם להם
 הם אמרים זכרו
 ארם עגלים ישקו
 לכו יהיו בענו בקד
 וכטל מיטפים הו
 כמז יסער מער
 וכעטו מארצה
 ואנכי יהוה אלהי
 מארץ מצרים
 ואלהים וולתי לא
 תדע ומי שיע
 און בלתי אני ידע
 ידעתו במיד
 בארץ הל ארמה

יאכה ייחונן בו קרה אכר אל גרלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה
 יאכה יאריב עמוס יאקלה

בדיעתם וישבו
 טבעו וידם לבם
 מלכו שמחוננו
 וארץ להם נמדט
 שחל נמד ער
 דוד אשור אפי
 אפסו כד ט
 שחל וארע ס
 הם האכלים שם
 נביא חית השו
 בקעם שחת
 טר אל כי כיכשו
 און מלכו אפי
 דשיער בכל ע
 שיד ושפט
 אטר אמרת ת
 זמל ושורים
 און מלך בא
 און בעברתי
 נרה ער
 אפים צפנו
 חטאתו הכלי יו
 ודרה יכא לו הו
 בלא חנם כי ש
 לא עמד במש
 בנים וכיד שאו
 אפים ממות אנ
 אואם און רכר
 מות און קטב
 שאול חנם יפתר
 מעני כי הוא

ואשכחתי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי
 ואשכחתי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי
 ואשכחתי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי ויאמר ה' אל אבי

כמרעיתם וישבעו
 שבעו וידם לבם
 על כן שכחונו וז
 ואחי להם כמו טז
 שחל פנמר על
 דרך אשור אפי
 אפגשם ברכ שז
 שפול ואקרע סגד
 לבם ואכלם שם
 בלביא חית השדה
 בקעם שחתך
 ושר אל כבי בעות
 אחי מלכר אפוא
 וישיעו בכל עז
 עריד ושפטיר
 אשר אמרה תנה
 לי מלך ושרים
 אהו לך מלך באפ
 ואקח בעברתי
 צדוד עוז
 אמרים צפונד
 חטאתו חבלי יוג
 ודלרה יבאו לו הוא
 בו לא חכם ביעת
 לא יעמד במישמו
 כנים מיד שאול
 אפרים ממות אגז
 אגאלם אחי רכוד
 מות אחי קטנ
 שאול נחם ופתר
 מעיני כי הוא בוז

אחים יפריא יכור
 קדים רוח יהוה פז
 ממדבר עלה ויכר
 ויבוש מקורו ויחד
 מעיני הוא יסכה
 אוצר כל כלי חמה
 תאשם שמדון כי
 מרתה באלהיה כז
 בחרב יפלו על ליהם
 ירטשו וחריתיו
 יבקעו
 שוכה ישראל
 ער יהוה אלהיך כי
 כשלת בעונך קחו
 עינכם דברים וטז
 ושובו אל יהוה א
 אמרו אליו כל השא
 עוז וקח טוב ונשלמה
 פרים שפתני יאשו
 אשור לא ישיעו
 על סוס לא נרכב
 הלא נאמר עוד ז
 אלהינו למעשה
 ירעו אשר בך יה
 ירחם יהוה ארפא
 משוכתם אתכם
 נדבה כי שב אפי
 מפני אחיה כטל
 לישר אל יפדו
 כשוד שנה ויד שח
 שרשיו כלבנו ז

ילכו ונקתו ויהי
 כצית חורו וירח
 לו כלבנו יטכו ז
 ישכי כנלו יחיד ז
 רגו ויפרחו כגבו
 זכרו כיוז לבנו ז
 אפרים מה לי עוד
 לעצבים אני ענית
 ואשורע אני כז
 ככרו שרענו מפני
 פירד נמצא כז
 חכמו ובו אלה נה
 נבוז וירעם כי יש
 ישדים דרכי יהוה
 ונצקים ילכו בם
 ופשעים ופשלו בם
 רכר יהוה אשר
 היה אל יואל כז
 פתו אל שמעו ז
 זאת הוקנים והי
 והאזינו כל יושבי
 הארץ ההיתה זאת
 בניכם ואם בני
 אמתים עליה
 לבניכם ספרו וכו
 ובניכם לבניהם
 ובניהם לרוד אחו
 יהו הגום אכל
 הארפה ויהו הארפה

ער כל ימי הארץ והע קצוה וקור חום ער מילר פה חזן וכנור ובעבור ער יסח חו טוב
 לי ער אנשם ער שלשת ימים ושובו אלי ער ארים אתכם לא תתרו ער ער בעברנה דינאן על ידי מונ
 דאני יין אלהיך מארץ כנרים ער אשיכר כהלים יבן ז וסיכעוהו ער האיש ושב ויבן כי חכם יבן אלה נכח וירעם

שראל פאשה
 אשה שמר
 נבניא העוד
 את ישראל
 מבינים תבוא
 שמר חכמים
 אפרים תבוא
 דמיו עליו
 חרפה ישיב
 ארנו סתו
 דהת נשוא
 שראל
 נבעל ויהי
 וסיכו יהוה
 יעשו ויהי
 ונכסם כז
 נצבים כז
 חטיב כז
 אמרם כז
 מרם עגור
 כז יהו מש
 כטל כטב
 מוז כטב
 עשו כטב
 נכני יהוה
 ארז כטב
 אלהים ויהי
 עומד עו
 כז בלתי עו
 עניד כטב
 רז בלאו

נחיה ה' ויפנינו אליו . . . אש מאב ארצו המולד . . . לא בעל לא המולד . . . ואברו ים חשד ואפלה . . . ביום היות ים שלום מיטל . . . שפר ימים
לא נפיה וישלחה אליהם שלמים . . . בארץ נהיה . . . והפיה ג' ויפנינו . . . למנוטב היתה ארץ הפיה . . . הגפו הובישו והאש

אכל הילק ויתר ז
הילק אכל החסיל
חקי צע שפורים ז
ובכו והיללו כל שז
שתנין על עסיס
כי נכרת מפיכם פי
גוי עלה על ארצי
עצום ואין מספר
שגד שצ ארזה ז
ומתלעות לבית
לו שם גפני לטע
לשמה והאנתו
לקצפה חשור
חשמה והשליך
הלבינו שריגיהו
אלי ככתולת הגנות
שק על בעל נעה
נעריה והכרת
מנחה ונסך מבית
יהוה אכלו הפהנב
משרתי יהוה ז
10" שור שדה אכלה
ארמה כי שור ז
הצו הוביש תוד
תידוש אמלל ז
יצהרו הכישו י
אנרים הלילו כל
ברמים על חטה
ועל שעה כי ז
אבר קציר שרה
הגפו הובישו ז

והתאנה אמללה
רפיון גם תמר וז
ותפוח כל עצי ז
השרה יבשו כי
הוביש ששון מז
בני ארם
חגרו וספרו ז
הכחנים הלילו ז
משרתי מזבח ז
באו ליצו כשקים
משרתי אלח כי ז
נמצע מבית אלהים
מנחה ונסך קדשו
צום קראו עצה
אספו וקנים כל
ישבי הארץ בית
יהוה אלהיכם ז
וועקו אל יהוה
אהה ליום כי קרוב
יום יהוה וכשו
משורי יבוא הלא
נגד עינינו אכל
נכרת מבית אל
אלהינו שמיחה
וגיל ועבשו פרדות
תחת מגרפתיהם
נשפיו אצרות
נחרסו מימרות
כי הוביש רגו ז
מה נאנחה בהמה
נלכו עררי בקר

כי אין מדעה להם
גם עררי הנצח
נאשמו אליו ז
יהוה אקרא כי
אש אכלה נאות
מדבר ולהכה ז
להטה כל עצי ז
השרה גם נהמ
בהמות שור
הערוב אליה כי
יבשו אפיקי מים
ואש אכלה נאות
נאות המדבר
הקשו
שופר בציון ז
והריעו כהר קדשי
ירגזו כל שבי הי
הארץ כי בא יום
יהוה כי קרוב יום
חשך ואפלה יום
ענן וערפל כשור
פרש על החרים
עם רבועים נש
כמהו לא נתור
מז העולם ואחר
לא יוסת ער שני
הור ורור לפניו ז
אכלה אש ואחר
תלהט להכה כגו ז
ערו הארץ לפניו ז
ואחריו מדבר ש

אמללה רפיון גם תמר ותפוח כל עצי השרה יבשו כי הוביש ששון מז בני ארם חגרו וספרו הכחנים הלילו משרתי מזבח באו ליצו כשקים משרתי אלח כי נמצע מבית אלהים מנחה ונסך קדשו צום קראו עצה אספו וקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וועקו אל יהוה אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשו משורי יבוא הלא נגד עינינו אכל נכרת מבית אל אלהינו שמיחה וגיל ועבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשפיו אצרות נחרסו מימרות כי הוביש רגו מה נאנחה בהמה נלכו עררי בקר

טכמה ונב פלוט
לא היתה לו כמ
במראה סוסים
מדאחו וכפרשו
פיו וניו בקול
מדפנות על ראש
המים וקרוז
מז להב אש
אמל קש מעם
ענים שרוד מל
מדממה מפניו
הור עמים מ
מם קבני פאר
מפרים ורינו
מאשי מלחמה
עדה חובה ואש
מרינו ילכו לא
עמזו ארחתם
אש אחיו לא
החוקו גפר בכי
מסלתו ילכו ז
בעד השלח יפל
ולא יבצעו בעיה
שקו בחומיה י
והינו בפתים י
עלו בעד החלונ
כא כננבו לפניו
רעה ארץ רעש
שמים שמי שרי
ידח קררו וכוכב
אספו נגחם ויהוה

אמללה רפיון גם תמר ותפוח כל עצי השרה יבשו כי הוביש ששון מז בני ארם חגרו וספרו הכחנים הלילו משרתי מזבח באו ליצו כשקים משרתי אלח כי נמצע מבית אלהים מנחה ונסך קדשו צום קראו עצה אספו וקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וועקו אל יהוה אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשו משורי יבוא הלא נגד עינינו אכל נכרת מבית אל אלהינו שמיחה וגיל ועבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשפיו אצרות נחרסו מימרות כי הוביש רגו מה נאנחה בהמה נלכו עררי בקר

חילו ספניו ובהלות על כו ספניו אכהל אל תכהל מפניו כנגב ג רסימניהון
החלונים וכמו כנגב פו צו יגורשו לאור יקום רינה מארור ג וסימניהון

שממיה וגם פליטח
לא היתה לו כמז
כמד אח סוסים
מדאחו וכפר שיש
כו ירו נח בקול ז
מדפנות על ראשי
ההרים ירקדון ז
בקול להבאש ז
אכלה קש פעם
עצום ערוך מלז
מלחמה מפניו ז
יחילו עמים כל
פנים קפניו מארור
כגבורים ירו יצון ז
כאנשי מלחמה
יעלה חומה ואיש
בדרכיו ילכו לא
יעבטון ארחתם
ואיש אחול לא ז
ירחקון צבר כמיד
במסלתו ילכו וז
וכעד השלח יפלו
ולא יבצעו בעיד
ישקו בחומיה יה
ירד צח בפתים ז
יעלו בער החלוצים
יבאו כנגב לפניו ז
רעה ארץ רעשו
שמים שמי שיה
ירדו קררו וכוכבים
אספו נגתם ויהיה

נתו קולו לפני ה
חילו כדב מאר
מחנהו כי עצום
מעשה דברו כז
גדול ים יהיה ונז
וערא מאר ומי ז
יכלנו וגם עתה
נאם יהיה שבו ז
עדי ככל לכנכם
וכנעם וכבכי ונמז
ובמספר וקרעו ז
לכנכם ואל כנדרם
ושבו אל יהיה ז
אלהיכם כי חנן ז
ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד וז
ונחם על הרעה
מי יודע ישוכות
ונחם והשאר ז
אחריו ברכה מנחה
ונסר ליהוה אלהיכם
הקשו
שופר בציח קרשו
עום קראו עיריה
אספו עם קרשו ז
קהל קבצו זקנים
אספו עוללים וז
וינקי שורים יצא
חנן מהררו וכלה
מחפתה כיו האז
האולם ולמזבח

יכפו הכהנים מל
מישרתי יהוה ויה
ויאמרו חוסה ז
יהוה על עמד ואל
תתו נחלתך לחת
לחרפה למשלכם
גוים למה יאמרו
בעמים איה אל
אלהיהם ויקנא
יהוה לארצו ויחמל
על עמו ויעז יהוה
ויאמר לעמו הנני
שלח לכם את ה
הדג וההירוש ז
והיעור ושבעתם
אתו ולא אתו אז
אתכם עוד חרפה
בגוים ואת העם
הצפוני ארחיק ז
מעליכם וחדתתו
אל ארץ ציח ושב
ושממיה את פניו
אל הים הקרמני ז
וסמו אל הים האז
האחרון ועלה ז
כאשו ותעל צח
צחנתו כי הגדיל
לעשות אל תידא
ארמה גילי ושמו
כי הגדיל יהוה לע
לעשות אל תידא

בזה וסימניהון ואל תהו ג רסי וסימניהון ואל תהו א גרנחלתר לויאל כס גוים לכוה יאמרו בעמים איה אלהיהם
עליו ושפיות ג וסימניהון ושפיות כסרם וישפיות וישפיות ואת הצפוני ארחיק מעליכם וחדתתו אל ארץ ציח ושפיות
עושה רבד ג רסימניהון ויהוה נתו קולו לפני כו מאר כוחננו כי עשם עשה דבר גדול ים ויהוה עשה דבר

י איו מדש
ערו דני
אשבו איה
היה ארוב
אש אכלו
מדס וחס
הטה מל ע
השדה ונמס
המות שד
ערו איה
כשו איה
אש איה
אות יהוה
שופר כו
הדיש ש
רעו מל
ארז כו
יהוה כו
שד ויהוה
ננו וער
רש עיה
ם רבו
מיה לא
העיס
א דסה
ד ויהוה
מיה אש
הט להם
ז הארץ
היה מדס

בן זמנא דמין דהוה אבא
 אבא אבא אבא אבא
 יהיה אני אילך מאתך
 אבא אבא אבא אבא
 כי יבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא
 אבא אבא אבא אבא
 ויבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא

בהמות שרי כי ע
 רשאו נאות מדם
 כי עז נשא פרו
 האנה וגפו נתנו ע
 חילם וכבז ציון ע
 גילו ושמוחו ביהוה
 אלהיכם כי נתנו ע
 לכם את המזבח
 לערקה ויורה לכם
 גשם מורה ומלה
 ובול קוש בראשון
 ובול או הגרנות
 בר והשיקו היקב
 תירש ויצהרו ושי
 ושלמתי לכם את
 השנים אשר אז
 אכל הארבה הילק
 והחסיל והגום הז
 חילי הגדול אשר
 שלחתי ככם ווא
 ואכלתם אמל ושי
 ושבעו והללתם
 את שם יהוה אז
 אלהיכם אשר ע
 עשה עמכם לה
 לחפליא ולא יבשו
 עמי לעולם ויהי
 וירעתם כי בקרב
 ישראל אני ואני
 יהוה אלהיכם וי
 ואין עוד ולא יד

יבשו עמי לעולם
 והיה
 אחריכו אשפור
 את רוחי על כל
 בשר ונכאו בניכם
 ובנותיכם וקניכם
 חלמות יחלמו ע
 פחוריקם חוינות
 יראו וגם על העז
 העבדים ועל הה
 השפחות בימים
 החמה אשפור ע
 את רוחי ונתתי בו
 מזפתים בשמים
 ובארץ דם ואש
 והימרות עשור
 השמימי הפכה לה
 לחשך והירח לדם
 לפני כן יום יהוה
 הגדול והנורא ויה
 והיה כל אשר יקד
 יקרא בשם יהוה
 ימלט כי פה ציון
 ובירושלם תהיה
 מליטה כאשר אז
 אמר יהוה ובשור
 ובשר ידים אשר
 יהוה קרא כי הצה
 בימים ההמה וד
 ובעת ההוא אשר
 אשוב את שבות

יהודה וירושלם
 וקבעתי את כל הה
 הגנים והורדותם
 אל עמק יהושפט
 ונשפטי עמי שם
 על עמי ועלתי י
 ישראל אשר פח
 בגנים ואת ארצי
 חלקו ואל עמי
 גורל ויהוה היל
 בונה ויהוה מסו
 ביו וישתחוהו מ
 אתם לו ע וציו
 וכל גלילות מלשת
 האמיל אתם מע
 משלמים ער
 ואם גמלים אתם
 עלי קל כהרה אז
 אשיב גמולכם ע
 כראשכם אשר
 כספי וזהבי לקחתי
 ובחמדי הטובים
 הכאתם להימליכם
 ובני יהודה ובני י
 ירושלם מכרתם
 לבני היונים למשו
 הרחיקם מעל ג
 גבלם הנני מעות
 מז המקום אשר
 מכרתם אתם ש
 שמחה ושיבתו

אבא אבא אבא אבא
 יהיה אני אילך מאתך
 אבא אבא אבא אבא
 כי יבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא
 אבא אבא אבא אבא
 ויבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא

גדלם בראש
 וקבעתי את כל הה
 הגנים והורדותם
 אל עמק יהושפט
 ונשפטי עמי שם
 על עמי ועלתי י
 ישראל אשר פח
 בגנים ואת ארצי
 חלקו ואל עמי
 גורל ויהוה היל
 בונה ויהוה מסו
 ביו וישתחוהו מ
 אתם לו ע וציו
 וכל גלילות מלשת
 האמיל אתם מע
 משלמים ער
 ואם גמלים אתם
 עלי קל כהרה אז
 אשיב גמולכם ע
 כראשכם אשר
 כספי וזהבי לקחתי
 ובחמדי הטובים
 הכאתם להימליכם
 ובני יהודה ובני י
 ירושלם מכרתם
 לבני היונים למשו
 הרחיקם מעל ג
 גבלם הנני מעות
 מז המקום אשר
 מכרתם אתם ש
 שמחה ושיבתו

אבא אבא אבא אבא
 יהיה אני אילך מאתך
 אבא אבא אבא אבא
 כי יבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא
 אבא אבא אבא אבא
 ויבא ארכו לו אבא
 יהיה כאשר קרא

תיבן
 תפסח
 הכיאתי אל בית הוי
 ויעשו בני ישראל
 הקרשו
 וישן ויחלום שנת
 ויהי כיצאת הכנסת לה
 וישן ויחלום שנת
 וישמינו כל שרי החילים
 אז נכבדו ירחו

רם נקיא בארנבי
 ויהודה לעולם תה
 תשב וידושלם
 לדור ודור ונקית
 רבים לאנקירתי
 ויהוה שכן כציון

רבתי עמוס אשר
 היה בנקדים בית
 מהקוע אשר
 חוה על ישראל
 כימי עויה מלך
 יהודה וכימי יד
 ידבעם בו ויאשי
 מלך ישראל ש
 שנתים לפני חד
 הרעש ויאמר
 יהוה מציון ישי
 ישאג ומי יהושלם
 יתו קולו ואבלו
 נאות הרעים ויא
 יכש ראש הכז
 הכרמל

כה אמר יהוה
 על שלשה פשו
 פשעי דמשק
 ועל ארבעה לא
 אשיבנו על הישמ
 פחריות הכרזל
 את הגלעד ודשל

החרויז כי קרוב
 יום יהוה בעמיק
 החרויז שמש
 וירח קודד וכוכבם
 אספו נגדם ויהוה
 מציון ישאג ומי
 ומי יהושלם יתו
 קולו ורעשו שג
 שמים וארץ ויהוה
 מחסה לעמו ומעון
 לבני ישראל ויהוה
 וירעתם כי אני
 יהוה אלהיכם ש
 שכן כציון הרק
 קדשי ויהוה יד
 יהושלם קרשו
 וזרים לא יעברו
 כה עור

והיה ביום ההוא
 יטפו ההרים עיט
 והגבעות תלכנה
 חלב וכל אפיק
 יהודה ילכו מים
 וימעיו מבית יהוה
 יצא והשקה את
 נחל השטים ומי
 מצרים לשממה
 תהיה ואדום לפ
 למדבר שממיה
 תהיה מחמט בע
 יהודה אשר שפמו

גמילכם בראשכמו
 ומכרתיו את כנעם
 ואת פנתים כיד
 בני יהודה ומכרתם
 לשבאים אל ציי
 רחוק כי יהוה ד
 דבר
 קראו זאת נגים
 קרשו מלחמה
 העירו הגבורים
 יגשו ועלו כל אנש
 הפילחמה כרתו
 אתיכם לחרבות
 ומזמרותיכם
 לרמחים חלשו
 יאמר גבור אני
 עושו ובאו כל
 הגים מסביב ונ
 ונקפנו שופח ה
 חרות יהוה גבור
 יערו ועלו הגים
 אל עמק יהושפט
 כי שם אשב ל
 לשפט את כל
 הגים מסביב ונ
 שלחו מגל כי בשל
 קצור באורדו כי
 מלאה גת השיקו
 חיקים כי רכרד
 רעותם המזנים
 המזנים בעמיק

ויהי כיצאת הכנסת לה וישן ויחלום שנת וישמינו כל שרי החילים אז נכבדו ירחו

יהודה ויהוה
 ויבנתו את
 הגים ויהוה
 אל עמק יהושפט
 תשפטו עמק
 על עמי יהודה
 ישראל אשר
 בנים ויהוה
 חלק ויהוה
 גרד ויהוה
 סוניה ויהוה
 כיון ויהוה
 אתם ויהוה
 ותל גלגול
 הגמול
 משלם
 ואם
 עלי
 אשת
 בראש
 כספי
 ובחמדי
 ובאת
 ונני יהוה
 ידושים
 לבני חותני
 הרחוקים
 גמלם ויהוה
 מז הפקדתי
 מכרתם אתם
 שמה ויהוה

חכמים נפלו לי בגשמיים
ויאמר ימים יינאמי כי בטח א

האמר אמרתי חז
אתם לנו וקחו לנו

בין רגליך ברע
וייטו אתם

נפול
נאסח

רק אתכם ידעת
מכל משפחות
הארמה על כן
אפקד עליכם את
כל עונותיכם: הילכו
שנים יחדו בלתי
אם נועדו: הישא
אריה ביער וטוה
אין לו הילכו כמיד
קולו מי מענתו
בלתי אם לכו: היל
התפל צפור על
פח הארץ ומקש
אין לה העלה פח
מן הארמה ולכו
לא ילכו: אם יא
יתקע שופר בעיו
ועם לא יחרדו אם
תהיה רעה בעיר
ויחזה לא עשה
כי לא עשה אתו
יהוה דבר כי אם
גדה סודו אל עבדו
הנביאים: אריה
שיאמי כי לא ירא
אדני יהוה דבר כי
לא עבא: השמיש
עד ארבעה נא:
באשדוד ועל
ארבעה מארץ
מינים ואמר:

מבניכם לגבי אים
ומבחרים לכם
לעזרים האת אח
ואת בני ישראל
נאם יהוה והתשקו
את הפזרים יז וע
ועל הנביאים יז
צויתם לאמר לא
תעבאו: הנה אנכי
מעיק חתונכם
כאשר העיק הענה
המלאה לה עמדי
ואמר מעט מקל
וחוק לא יאמיץ:
פזו וגבר לא יה
ימלט נפשו: והתפש
הקשת לא יעמד
וקל כדגליו לא ימ
ימלט ורוב הסוס
לא ימלט נפשו:
ואמיץ לכו בגבור
בגבורים ערום יז
עיס ביום ההוא
נאם יהוה:
שמעו את
הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם
בני ישראל על כל
משפחה אשר
העלית מארץ
מינים ואמר:

שלשום פשעי יט
ישראל ועל ארבע
לא אשיבנו על
מכרב בכסה עז
צדיק ואכזר בעז
בעבור נעליבו: הט
השאפים על עפר
ארץ כדאש הלים
ודרך עניים יטו:
ואיש ואכזר לכו
אל הצעדה למען
חלל את שם קדש
קדשי ועל בגדי
חבלים יטו אצל
כל מזבח ויז ענד
ענשים ישתו בית
אלהיהם: ויאנו
השמדתי אר
האמרו מפניכם
אשר כננה ארצ
גבהו וחסח הוה
באלונים ואשמיו
פרו ממעל ושה
ושרשי מתחת:
ואנו העליותי
אתכם מארץ מי
מינים ואולי י
אתכם כמדבר י
ארבעים שנה
לרשת את ארץ
האמרי ויאקים

שפול	אנה טלח	עמח	יאם כטיבו עמוד הנק	לכש	בידנה הנונו	שפול
על	יגס טיר	ט	ולא בדרכיון הלו	שכב	ויאמר על	הקרב ערות
ט	גור ירין	ט	כי בטרם ירע הנש	שלא	חזון עובדיה	הקלי יארע

מנה כי יום ליום
לפי חוקי

שריו יחדו
יהוה
בה אנו יהוה
שלשום פשעי
בזאת ועל אר
לא אשיבנו על
שרפ עננות
מלה אדם לשי
שלחה אשם
בבואת ויאמר
ארבעה יחדו
ימת בשא
בטוועת
שופר יהוה
שופט מדי
שריה אר
אמר יהוה
פז אנו
על שלשום
יהוה ועל
לא אשיב
מאסם א
יהוה חק
עמרו יהוה
זכיהם אר
זכת אר
שלחה אש
יהוה אר
דכנת יהוה
בד יהוה עלי

תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר
 תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר
 תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר

האספו על הרי ז
 שמדוח וראו מהו
 מהומת רבות כד
 בתוכה ועשוקים
 בקרבה ולא ידעו
 עשות נבחה נאם
 יהוה האצרים ז
 חמס ושר באר
 בארבעותיהם
 לכו נח
 אמר ארצי יהוה
 ער וסניב הארץ
 והורר ממד עור
 ונבאו ארבעותיה
 נח אמר
 יהוה כאשר יציל
 הרעה מפי הארץ
 שתי ברעים ארץ
 כדל און כו יצילו
 בני ישראל הישנים
 בשמדוח בפאר
 מטה ובדמשק
 ערשו שמעו זה
 והעידו בבית יעקב
 נאם ארצי יהוה
 אלהי הנבאות כי
 ביום פקדי פשעי
 ישראל עליו ופי
 ופקדתי על מזפחות
 בית אל ונגדעו ז
 קרנות המזבח זה

ונפלו לארץ והכתי
 בית החרת על בית
 הקיץ ואמרו ברתי
 השו וספנו פתים ז
 רבים נאם יהוה
 שמינו
 את הדבר הזה פרות
 הבשו אשר בהר
 שמדוח העשקות
 דלים הר צעור
 אכיוצם האמרות
 לארציהם הכיאה
 ונשגה נטבע ז
 ארצי יהוה בקדשו
 כי הנה ימים באים
 עליכם ונשא א ז
 אתכם בצננות זה
 ואחריתו כסירות
 רעה ופרצים תה
 תצאנה אשר נה
 נגדה וחשלתנה
 ההרמנה נאם יה
 יהוה באו בית אל
 ופשעו הגלגל
 הרבו לפשע והז
 והביאו לבקר זכ
 זכחיים לשלשת
 ימים מעשרתיננו
 וקטר מחמיץ הודו
 וקראו ערבות הז
 השביעה כי כו ז

אהבתם בני ישראל
 נאם ארצי יהוה
 וגם אני נתתי למ
 נקיון שנים בכל
 עריכם וחסר לח
 בכל מקומותיכם
 ולא שבתם ער
 נאם יהוה והנא
 אנכי מצעה ממש
 את הגשם בעוד
 שלשה חרשים
 לקצור והמטות
 על עיר אחת ועל
 עיר אחת לא י
 אמטור חלקה ז
 אחת המטור וחלק
 אשר לא המטור
 עליה תיבט תעו
 שתיים שלש עות
 אל עיר אחת לט
 לשתות מים ולא
 ישבעו ולא שבת
 ערי נאם יהוה ז
 הפיתי אתכם כ
 בשודמו ובירקון
 הרבות צנתיכם
 זכרמיכם ותאננו
 וזיתים יאכל זה
 הגזם ולא שבתם
 ערי נאם יהוה וט
 שלחתי בכם רנה

ונשא המבוי ורם לבסוד ונשא מגבעות וחבורו ומוכה וישראל מלאים את ההיכל ונשא את כל ונשא את כל אשר בבית ונבדו וישל
 חנה ישכל עברי ידיו ונשא על כר נבוכד ונשא כי כה אמר ים ונשא רבאנו את כל ולא גיפתה ונשא אתכם כיצית ונארי תנו
 הרבו ב וסימניהון וסימניהון הרבו עלי מאר בהר ומוך באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זכחיים

וישבעוהו... הלא איר בינל מאש... הפקתי אלהים כהפכה אלהים אה סרם ואת פכירד וקרוי כאור בינל משרפה ולא שפם... ויאמר אלהים יהי רצון מן היום ליום... ואת אלהים לשת וישכן באהל... ויהי שם בעני עבר... ויהי לך ויסתנהו...

דבר ברר מצרים
הרגתי כחרב כחז
בחרתם עם שבי
סוסיכם ואעלה
באש מחניכם
וכאפכם ולא שי
שבתם ערי נאם
יהיה הפקתי נכס
כמהפכת אלהים
את סרם ואת עש
עמדה ותהיו כאז
מינל משרפה לא
שבתם ערי נאם
יהיה לכו
כה אעשה לך
ישראל עקב פי
זאת אעשה לך
הפח לקראת אלהי
ישראל כי הפה יז
ירצו הדם וכורא
רוח ומציד לארם
מה שחו עשה
שחל עיפה ורדד
על כמתי ארץ יז
יהיה אלהי צבאות
שמו
דבר היה אשר
אנכי נשא עליכם
קנה בית ישראל
נפלה לא תוסיר
קום כתולת ישראל

נטשה על ארמתה
אז מקימה
כי כה אמר
ארני יהיה העור
היצאת אלה השז
השאיר מאה והז
והיוצאת מאה
השאיר עשורד
לכית ישראל
כי כה אמר
יהיה לבית ישראל
דרשוני וחייו ואל
הדרשו כהאל וז
והגלגל לא תכחו
ובאר שבע לא
תעברו כי הגלגל
גלה יגלה ובית אל
יהיה לאח דרשו
את יהוה וחייו פו
ינלה כאש בר
יוסת ואכלה ואז
מכנה לבית אלו
ההפכים ללענה
משפט ונרקה לא
לארץ הנחה עשה
כיציה וכסיל והפר
לכקד נלמות רזם
לילה החשיך ההז
הקורא למי הים
וישפכם על פני
הארץ יהיה שמו

המבליג שר על עש
ושר על מכינר יז
יבוא שובאו בשער
מזכיה ודבר תמיב
יתעבו
יעו כי שסכם על
ול ומשאת בר
תקחו ממנו כרו
גוית כניתם ולי
השבו גם כרמוי
חמר נטעתם ולא
השתו את יינם כי
ירעתי רבים פשז
משעוכם ועצמי
חטאתכם צררי
צריק לקחי כפר
ואכזבים כשער
הטו לכו המישכל
בעת התיארים
כי עת רעה היא
דרשו טוב ואל
רע למעו תחיו וז
יהי כו יהוה אלהי
צבאות אתכם ט
כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו
טוב והצונו בשער
משפט אולי יהנו
יהוה אלהי צבאות
שארית יוסת
לכו פד

ברור יין אלהי... טוב ואל רע... כשיעור אהם ולכסה ולחושב... ויפלא אחר... ויבא שובאו בשער... ויהי שם בעני עבר... ויהי לך ויסתנהו...

ויבא שובאו בשער
מזכיה ודבר תמיב
יתעבו
יעו כי שסכם על
ול ומשאת בר
תקחו ממנו כרו
גוית כניתם ולי
השבו גם כרמוי
חמר נטעתם ולא
השתו את יינם כי
ירעתי רבים פשז
משעוכם ועצמי
חטאתכם צררי
צריק לקחי כפר
ואכזבים כשער
הטו לכו המישכל
בעת התיארים
כי עת רעה היא
דרשו טוב ואל
רע למעו תחיו וז
יהי כו יהוה אלהי
צבאות אתכם ט
כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו
טוב והצונו בשער
משפט אולי יהנו
יהוה אלהי צבאות
שארית יוסת
לכו פד

אחבתם בני ישראל
נאם ארני יהוה
וגם אני טהרתי
נקיון שנים כב
עריכם וחסתי
בכל מקומות
ולא שבתם
נאם יהוה וזם
אנכי מנעתי
את הגשם
שלשה חודשי
לקציר והיה
על עיר ארץ
עיד אחת
אמיטו ויהי
אחת תמשי
אשר לא
עליה היתה
שתים טהרתי
אלעיר אחת
לשתות כו
ישבעו וז
ערי נאם
הבית אלהי
כשדמחו ויהי
הרבות גתה
וכרמיכם והז
חיותיכם אכר
הגם ולא שם
ערי נאם יהוה
שלחתי כמתי

ויבא שובאו בשער
מזכיה ודבר תמיב
יתעבו
יעו כי שסכם על
ול ומשאת בר
תקחו ממנו כרו
גוית כניתם ולי
השבו גם כרמוי
חמר נטעתם ולא
השתו את יינם כי
ירעתי רבים פשז
משעוכם ועצמי
חטאתכם צררי
צריק לקחי כפר
ואכזבים כשער
הטו לכו המישכל
בעת התיארים
כי עת רעה היא
דרשו טוב ואל
רע למעו תחיו וז
יהי כו יהוה אלהי
צבאות אתכם ט
כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו
טוב והצונו בשער
משפט אולי יהנו
יהוה אלהי צבאות
שארית יוסת
לכו פד

בראשית לב ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו...

אמר יהוה אלהי ז
צבאות ארני בכל
רחכות מספר זה
ובכל חוצות אמרו
הוהו וקראו אפס
אל אבל ומספר
אל יודעי נדו וכל
פרמים מספר כ
אעבר בקרב אמו
יהוה
הוי המתאנים את
יום יהוה לפיה זה
לכם זם יהוה הוא
חשך ולא אור
כאשר יום איש
מפני הארץ ופגעו
הרב ובא חפית זה
וסמר ירו על הקיז
גשם הפחש תלא
חשך זם יהוה ולא
אור ואפל ולא נגה
לו שנאתי מאסה
חניכם ולא אריח
בעצרתכם כי אנ
העלו לי עלות ונ
וכנתיהם לא אז
אריצה ושלם מד
מדי אכם לא אביט
הסר מעלי המוז
שורף חמדת נט
נבלד לא אשמע

ויגל כפיים משפט
ויצקה כנחל איתו
הזבחים ומנחה זה
הגשתם לי כבוד
ארבעים שנה בית
ישראל ונשאתם
את סבות מלככם
ואת כיון עלמיכם
סכב אלהיכם אשר
עשיתם לכם והגל
והגליתו אתכם מיד
מלאה להפישק
אמר יהוה אלהי ז
צבאות שמו
הוי השאננים
כציון והפטחים ז
בחד שמדון נקבו
ראשית הגרים ונז
וכאו להם ביר
ישראל עברו מלנה
ודאו ולכו משום ז
חמת רבה ורדו גת
פלשתים הטובים
בז המבלות האלה
אם רב גסולם מגז
מגם לכם המערים
ליום רע ותגשות ז
שבת חמים השכז
השכבים על מטות
שו וסרחים על עז
ערשותם ואכלים

פרים מיצאו ועלתי
מתוד מרוב הפרז
הפרטים על פי זה
הנבל כרוד חטבו
להם כלי שיר ותע
השתים במזרחי
יו וראשית שוכנם
ימשחו ולא נחלו
על שכר יסחולם
עתה יגלו מראש ז
גלים וסר מזרח
סרחים ונטבע
ארני יהוה בנפשו
נאם יהוה אלהי ז
צבאות מהאני
אנכי את גאון יעקב
וארבעתו שנאתי
והסגרתו עיר ונמל
ומלאה יהיה אם
יתרו עשרה אנשת
בבית אחר ומרתו
ותשאן דודו ומסות
להוציא עצמים
מז הבית ואמר ז
לאשר בידפתי זה
הבית העוד עמד
ואמר אפס ואמר
הס כי לא להזכור
בשם יהוה
כי הנה יהוה
מיצה והפה הבית

היה ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו...

בראשית לב ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו... בראשית לב ויסמנוהו...

כל בית ועל בית יג ייבוננו ייג וישגו אל האש וישפו בני ישראל יסן אני אלהים והנה כיוסם התג ייבוננו ויספרו ויסכו ייבאו אנשי יהודה וישטחו ויהי כוספר כיוסם אשר יוצאנו האש הקדושה לא עליכם בפריעה לא אפקיר עור פני

הצדול רסיסים ויהי
והפית הקטן בקי
בקיעים הירצון
בפלע סוסים אמ
יחדש בבקרים
כי הנכתם לראש
משפט וברי עקו
ללענה והשמחים
ללא רבו האמרת
הלוא בחוקני ל
לקחני לע קרנים
כי הנני מקים עלי
בית ישראל אמ
יהוה אלהי העבאות
גי ולחצו אתכם
מלכות חמת ער
גחל הערסה
כה הראני
ארצי יהוה והערד
ויער גבי סתולת
עלות הלחש והנה
לקש אחר גי הפל
והיה אם כלה לא
לאמר את עשב
הארץ ואמר ארצי
יהוה סלח נא מי
יקום יעקב כי קטן
הוא נחם יהוה על
ואת לא תהיה אמר
יהוה
כה הראני ארצי

יהוה והנה קרא לרב
באש ארצי יהוה
ותאכל את ההום
רבה ואכלה ארצי
החלק ואמר ארצי
יהוה חרל נא מי
יקום יעקב כי קטן
הוא נחם יהוה על
ואת גם היא ל
תהיה אמר ארצי
יהוה
כה הראני והנה
ארצי נצב על חומת
אנר וכירד אנר ויהי
ויאמר יהוה אל
מה אתה ראה עמוס
ואמר אנר ויאמר
ארצי הנני שם אנר
בקרנ עמי ישראל
לא אוסיה עוד עד
עבור לו ותשביו
במיות ישחק ומיק
ומקדשי ישראל
יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרבו
וישלח
אמר ציה כח בית
אל אל ירבעם מל
ישראל לאמר ק
קשר עליך עמוס
בקרנ בית ישראל

לא תוכל הארץ
לחכיל את כל דם
דבריו כי כל אמר
עמוס בחרב מיות
ירבעם וישראל
גלה יגלה מעל א
ארפתו
ויאמר אמ ציה
אל עמוס חזה לך
ברח לך אל ארצי
יהודה ואכל שם
לחם ושם תצנא
וכת אל לא תוסיה
עוד להצנא כי מ
מקדש מלך יהוה
וכת ממלטה יהוה
ויש
עמוס ויאמר אל
אמר ציה לא נביא
אנני ולא כו נביא
אנני כי בוקר אנני
וטלם שקמני ויהי
ויקחני יהוה מאהו
היצאו ויאמר אל
יהוה לך הצנא אל
עמי ישראל ועתה
שמע דבר יהוה
אתה אמר לא תצנא
על ישראל ולא תג
תטית על לבת ישח
לכו

יחא בעטר אלהים יהי עויה הכולך דה יושם יהוה קדוה ויסד תולך את עבדך וכל מלכום השענה ויהי עויה רסותיה על בית ועל בית פמולא א בית נאל בית לכן הנני מביא רעה אל בית והלכו ביום רבים וכלכו עמוס רבים לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב הנני ימים באים והקטתי הולך אל בית הרמבים יס כה אמר ורפיותי אל בית ויאמר ויסביו אל הולך

עקבו
הוצאתם
באם י
עבדות
ב
כפיאות
כל העשר
אל בית בארץ

כרם מצאנו
מתוך מרוב
הפריטים
הנבל נוד
לחם כלי ש
השמים כמ
יו וראשית
ימשחו ורא
על שער וס
ענה עלו כ
טלים וס
סרחיבם
ארצי יהוה
נאם יהוה
עבאות מ
אנני אמר
וארמטני
והסגרה ע
ומלאה יהוה
ותד עשו
בבית אהר
גשאו יהוה
לחוצא ע
מן הבית ו
לאשר ביה
הבית הער
ואמר אמר
וס כי לא ח
בשם יהוה
כיהוה יהוה
מציה ותפ
ב

במקום יב וימנון כי את האל האנשים כי בא יוסף בערבים והיה מוכרם בערבים ויהי בערבים והאל בהם
אלוהי כשלו בערבים וזכו ונעלה בערבים וינאו בערבים וכן הרר שבה בחור והבאתו השמש בערבים כי עתה עתה

כה אמר יהוה אלהי
אשתו בעיר תוצה
וכנר וכתיר כתר
יפלו וארמתך כה
כחל תחלק ואתה
על ארמיה טמאה
תמות וישראל
גלה יגלה מעל אר
ארמתו
כה הראני אדני יהוה
והנה בלוב קיץ ו
ויאמר מה אתה
ראת עמוס ואמר
בלוב קיץ ויאמר
יהוה אלי באת הקץ
אל עמי ישראל
לא אוסית עור
עבור לוי והלילוי
שירותי חבל ביום
ההוא נאם אדני
יהוה רב הפגז ככל
מקום השליך הסו
שמעו
זאת השאפים א
אכיוז ולטבת
עני ארץ לאמו
בתי יעבר החרש
תשכרה שבר
והשבת ונפתחה
בר להקטין איהו
ולחגיל שקל יה

ולעת מאוני מד
מדמה ולקעת כנסת
הלים ואכיוז בעכו
נעלים ומפל בר נ
נשביר נשבע יהוה
בנאון יעקב אמ
אשכח לנעח כל
מעשיהם והעל זאת
לא תרגו הארץ וי
ואכל כל יושב בר
ועלתה כאור בלה
ונגרשה ונשק ד
כאר מי צרים
והיה ביום
ההוא נאם אדני
יהוה והבאתי הט
השמש בערבים
והחשכתי לארץ
ביום אור והמכתי
חגיכם לאבל וכל
שיריכם לקנה ו
והעליתי על כל
מתנים שק ועל
כל ראש קרחה
ושמתיה כאכל
יחיד ואחריתו כזם
כד
הנה ימים נאים
נאם אדני יהוה
והשלחתי רעב
בארץ לא רעב ל

ללחם ולא עמ
למים כי אכלתי
לשמיע את דברי
יהוה ונעול מים ש
ים מצפון עד מי
מזרח ישוטטו
לבקש את דם
יהוה ולא ימצאו
ביום החורף תתע
תתעלפנה התנוות
היפות והפחזרים
כצמא הנשבעים
כאשבת שמרו
ואמר ד אלהי
הו וחי רוד באר
שבע ומלו ולא
יקומו עוד
ראית את
אדני נעב על המד
המופת ויאמר ור
הכמגור וירעשו
הספים וכצעם
בראש כלם ואחה
ואחריתם סורב
אחרג לא יעם לה
נס ולא יפלט להם
פליט אם יחירו
בשאוול משום יר
תקחם ואם יעל
השמים משום
אורדם וואם יחבאו

ובלילה יושבו בערבים איכה גרם בערבים השאפים כי ימנון השאפים של כפר ארץ כראש הים ועניו כדורים כסא
כי שוכני זאת השאפים אכיוז ולטבת עני ארץ וישראל על וימנון וישראל אהב את יוסף ככל כנר וישראל עישה לו
הוא רב וישראל ויהיה עומדים על הרר יום הרר וישראל רבים וישראל חגיגים וישראל יושב יהודה ויהי כעליו שבת חלבו כמות חלבו

ראש הכרמל מי
לשם אחפש זה
ההרים ואם
סוף כנר עיני
בדקע הים משום
אשה את הנחש
הכס ואם לך
בני לפני אבות
לשם אשה את
הרב והדגתם ויש
תבתי עיני עת
יהם לדעה לא
הסה וארני יהוה
ובאת הנגע
סרו והמתו וי
אמר כל יושב
ויעלטה כיוא
הושקעה כיוא
יום המנוח
המים מעלות
אודת על ארץ
סח הקורא לבי
הם וישפנס על
פני ארץ יהוד
הוא כפי כשנים
אם לי בני ישר
ישראל נאם יהוה
הוא את ישראל
העיתי מארץ
בעים ומלשתיים

לאיש אל ויטענדן ... קול מבורך ליהוה ...

בלנו מי יורידני ... ארץ ואם תגבירה ... כנשר ואם ביז טד ... כוכבים שים קער ... משם אורידך נאמ ... יהוה אם גנבים ... באו לך אם שורד ... לילה איד נרמיתה ... הלוא יגנבו דים ... אם כיצרים באו ... לך הלוא יש איה ... עללות איד נחפשו ... עשו נבעו מיני ... מי נפניו ער הגבול ... של חוד כל אנשי ... כריתר השי איה ... יכלו לך אנשי ט ... שלביר לחמד יש ... ישימד כחוד תח ... תחונת איו תבנה ... בו הלוא כיום ... ההוא נאם יהוה ... והאכרתו חכמים ... מארום ותכעד ... מהר עשו וחתה ... גבוריך תימו למעו ... יכרת איש מהר ... עשו מקטל מחו ... מחמים אחיר יעו ... יעקב תכסר בישו ... תכרת לעולם כיום

עמדו מנר כום ... שבות זרים חילו ... זכרים פאו שעוד ... ועל דיושלם ירו ... גדל גם אתה כאחר ... מהם ואל תרא כום ... אחוד כום נברו ... ואל השמח לכני ... יהרה כיום אנדם ... ואל תגדל פיד כום ... צרה אל תבוא כה ... בשטר עמי כיום ... אידם אל תרא גם ... אתה פרעני כיום ... אידו ואל השלחנ ... בחילו כום אידו ... ואל תעמד על הפוק ... להכרית את פליטיו ... ואל תסגר שרדיו ... כיום צרה כי קרוב ... יום יהוה על כל ... חגים כאשר עשו ... עשית יעשה לך ... גמלך ישוך כראו ... כראשר כי כאשו ... שתיתם על הר ... קרשי ישתו כל ... חגים המיד ושותו ... ולעו ויהיו כלות ... היו ובהר ציון תה ... תהיה פליטה והיה

קדש וירשו בית ... יעקב את מזרשחם ... והיה בית יעקב אש ... ובית יוסת לחבר ... ובית עשו לקט ... ודלקו בהם ואכלו ... ולא יהיה שריר ... לבית עשו כי יחה ... רבר וירשו תנב ... את הר עשו והמ ... והשמלה את פלשו ... פל שותים וירשו את ... שרה אפרים ואת ... שרה שמרון וכנע ... ובנימו את הגער ... ונגלת החל הזה לבני ... ישראל אשר כנע ... כנענים ער צרפת ... וכלת ירושלם אשו ... בספרד ירשו את ... ערי הנגב וערו ... בושעים בהר ציון ... לשפט את הרעש ... עשו והיתה ליהוה ... המלוכה

ישיב לו את נסחיו ויבא כל איש ... ויאמר ויאב לאיש ...

מא עליה כי עלתה ... עתה לפני ויהי ...

אם כה אמר יי ... יסרה יי לאיש ...

כאשר לו חסידיו בברא... ויטעו אלהים את כל העם... ויפלו צדקות ויפלו הגורל על יונה... ויאמרו אליו הגוה... נא לנו כאשר לבי... הרעה הזאת לנו... מה מלאכתך ופז... ומאיז גמול מה... ארצה ואימור... עם אתה ויאמר... אליהם עבדי אנכי... ואת יהוה אלהי... השמים אני יודע... אשר עשה את... הים ואת היבשה... וייראו האנשים... וראה גדולה ויאמרו... אליז מה זאת עשה... עשית כי ידעו ה... האנשים כי מלפני... יהוה הוא ברח כו... חגד להם ויאמרו... אליז מה נעשה לך... וישתק הים מעלי... כי הים הולך וסער... ויאמר אליהם ש... שאנני והטילוני... אל הים וישתק ה... הים מעליכם כי... יודע אני כי בשלי

הסער הגדול הזה
עליכם ויחברו
האנשים להשיב
אל היבשה ולא
יכלו כי הים הולך
וסער עליהם ויקח
ויקראו אל יהוה
ויאמרו אנה יהוה
אל נא נאכרה נא
בנפש האיש הזה
ואל תט על עינינו
נקיאת כי אתה יהוה
כאשר הפצת עש
עשית וישא את
יונה ויטלה אל
הים ויעמד הים
מזעזע וייראו
האנשים יראו
גדולה את יהוה
ויזכרו זכר ליהוה
ויירדו צדקים ויפז
יהוה רג גדול לבו
למנוע את יונה
ויהי יונה במעי חג
שלשה ימים ויש
ושלשה לילות
ויהפול יונה אל
יהוה אלהיו במעי
החג ויאמר קר
קראתי מצרה לך
אל יהוה ויענני כו

ותרעה בשלמי הז
הרעה הזאת לנו
ויפלו צדקות ויפלו
הגורל על יונה
ויאמרו אליו הגוה
נא לנו כאשר לבי
הרעה הזאת לנו
מה מלאכתך ופז
ומאיז גמול מה
ארצה ואימור
עם אתה ויאמר
אליהם עבדי אנכי
ואת יהוה אלהי
השמים אני יודע
אשר עשה את
הים ואת היבשה
וייראו האנשים
וראה גדולה ויאמרו
אליז מה זאת עשה
עשית כי ידעו ה
האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כו
חגד להם ויאמרו
אליז מה נעשה לך
וישתק הים מעלי
כי הים הולך וסער
ויאמר אליהם ש
שאנני והטילוני
אל הים וישתק ה
הים מעליכם כי
יודע אני כי בשלי

וקרא עליה פי עלתה
רעתם לפני וייקם
יונה לברח תרשו
תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו ויפז
ויביצא אניה באו
תרשישו ויתן שו
שכרו וירד פה לז
לבוט עמיהם תר
תרשישה מלפני
יהוה ויהוה הטיל
רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בנס
והאניה חשכה לה
להשכר וייראו
המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו
ויטלו את הכלים
אשר באניה אל
הים להקל מעליהם
ויזנה ידו אל ירכתו
הספינה וישכב וז
וירדם ויקרב אליז
רב החבל ויאמר
לו מה לך נדבך
קום קרא אל אלהי
אלהי תעשת ה
האלהים לני גל
נאכר ויאמרו את
איש אל רעהו
לכו ונמלח צדקות

כאשר לו חסידיו בברא... ויטעו אלהים את כל העם... ויפלו צדקות ויפלו הגורל על יונה... ויאמרו אליו הגוה... נא לנו כאשר לבי... הרעה הזאת לנו... מה מלאכתך ופז... ומאיז גמול מה... ארצה ואימור... עם אתה ויאמר... אליהם עבדי אנכי... ואת יהוה אלהי... השמים אני יודע... אשר עשה את... הים ואת היבשה... וייראו האנשים... וראה גדולה ויאמרו... אליז מה זאת עשה... עשית כי ידעו ה... האנשים כי מלפני... יהוה הוא ברח כו... חגד להם ויאמרו... אליז מה נעשה לך... וישתק הים מעלי... כי הים הולך וסער... ויאמר אליהם ש... שאנני והטילוני... אל הים וישתק ה... הים מעליכם כי... יודע אני כי בשלי

קרא עליה פי עלתה
רעתם לפני וייקם
יונה לברח תרשו
תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו ויפז
ויביצא אניה באו
תרשישו ויתן שו
שכרו וירד פה לז
לבוט עמיהם תר
תרשישה מלפני
יהוה ויהוה הטיל
רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בנס
והאניה חשכה לה
להשכר וייראו
המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו
ויטלו את הכלים
אשר באניה אל
הים להקל מעליהם
ויזנה ידו אל ירכתו
הספינה וישכב וז
וירדם ויקרב אליז
רב החבל ויאמר
לו מה לך נדבך
קום קרא אל אלהי
אלהי תעשת ה
האלהים לני גל
נאכר ויאמרו את
איש אל רעהו
לכו ונמלח צדקות

וישען הנהיגה למושה וישען יהושע בן נון משרת יידיש ישראל ליידי ויאמרו בן ארם יעקב חלק בלד סוואב וישען כשלו ויאמרו
באים וישען כשלו ויאמרו וישען כשלו ויאמרו את שמואל וירא את הקני ויאמרו יידי כסיטב סא וישען לימורה ויאמרו

ועד אתנו זונרה
ישען על זאת
אספרה ואיללה
אילכה שילל ועש
וערום אעשור
מספר סתנים וא
ואכל כבנות יענה
כי אנשה מפותה
כי באה ער יהודה
נגע ער שער פמי
ער ירושלם כגת
אל הגידו ככו לא
הבנו בבית לעפנה
עפר התפל שרת
עברי לכם שבת
שפיר עריה כשת
לא ינאח ישבת
צאנו מספר בית
האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה
לטוב ישבת מרות
כי ירר רע מארת
יחזה לשער ירוש
ירושלם ירתם
המרבב לרכש
ישבת לביש רא
ראשית חטאת
היא לבת ציח כי
בר נמי צאו פשע
ישראל לכו תתנו
שלהים על מורשת

גת בתי אכויב לי
לאכוב למלכי יש
ישראל ער הירש
אכי לך ישבת מה
מרשה ער ערלם
יכוא כבוד ישראל
קרוי הגוי על בני
תעצנד הרחבו ק
קרחתו ככשור כגל
ממר
הוי חשבו אח ופי
ופעלי רע על מש
משכבתם מאור
הבקר יעשוה כיש
יש לאל ידם וחמו
שרות ועלו ופתים
ונשאו ועשוקה
גבר וכוהו איש
ועלתו
לכו פה אמר יחיה
הנני חשב על המ
המשפחה הזאת
רעה אשר לא
תמישו משם צ
צוארתכם ולי
תלכו רומה כיש
רעה היא ביום
החוא ישא עליכם
משל תחנה נה
גהיה אמר שדור
נשדנו חלק עמי

ימיר איד ימיש
לי לשוב שרש
יחלקו לכו לא יהו
לך כישלך חבל
בגודל בקהל יהו
אל תטיפו יטיפו
לא יטיפו לאלה
ולא יסג מלכות
האמור בית יעקב
הקצר רוח יהוה
אם אלה מעלדו
הלוא דבייטיט
עם היטר חלה
ואתמיד עמי לאוי
יקומים ממול שד
שלמה ארר תפי
תכשטו מעברת
בטה שוכי מלחמו
נשי עמי תגרשו
מבית הענגיה נה
מעל עולליה הקחו
הדרי לעולם קומו
הלט כ לא זאת
הפינחה כעבור
טמאה תכל חם
צמדו לו איש
הלך רוח ושק כנ
אטית לך לייז ו
ולשכר וחה מסו
העם הזה אסרת
אאסת יעקב בלך

וישען הנהיגה למושה וישען יהושע בן נון משרת יידיש ישראל ליידי ויאמרו בן ארם יעקב חלק בלד סוואב וישען כשלו ויאמרו
באים וישען כשלו ויאמרו וישען כשלו ויאמרו את שמואל וירא את הקני ויאמרו יידי כסיטב סא וישען לימורה ויאמרו
ועד אתנו זונרה
ישען על זאת
אספרה ואיללה
אילכה שילל ועש
וערום אעשור
מספר סתנים וא
ואכל כבנות יענה
כי אנשה מפותה
כי באה ער יהודה
נגע ער שער פמי
ער ירושלם כגת
אל הגידו ככו לא
הבנו בבית לעפנה
עפר התפל שרת
עברי לכם שבת
שפיר עריה כשת
לא ינאח ישבת
צאנו מספר בית
האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה
לטוב ישבת מרות
כי ירר רע מארת
יחזה לשער ירוש
ירושלם ירתם
המרבב לרכש
ישבת לביש רא
ראשית חטאת
היא לבת ציח כי
בר נמי צאו פשע
ישראל לכו תתנו
שלהים על מורשת

וישען הנהיגה למושה וישען יהושע בן נון משרת יידיש ישראל ליידי ויאמרו בן ארם יעקב חלק בלד סוואב וישען כשלו ויאמרו
באים וישען כשלו ויאמרו וישען כשלו ויאמרו את שמואל וירא את הקני ויאמרו יידי כסיטב סא וישען לימורה ויאמרו

וישען הנהיגה למושה וישען יהושע בן נון משרת יידיש ישראל ליידי ויאמרו בן ארם יעקב חלק בלד סוואב וישען כשלו ויאמרו
באים וישען כשלו ויאמרו וישען כשלו ויאמרו את שמואל וירא את הקני ויאמרו יידי כסיטב סא וישען לימורה ויאמרו

ויבאו דוד ויאמרו וישבע הבלד המורה ויאמרו יין אלה ישראל ויקם וילך ברפיה לקחו נא יתלך לקוח ויהפיל אל יין ויאמרו ויאמרו על חלה ויהי בעלות הכונה ויאמרו איש כעל שער ויקח את ארדה אליהו ויהפיל אליהו ויאמרו ויהי ככחם

קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו
כנצאו בצרה בערר
בתור חרבנו תהימנו
מאדם עלה הפרץ
לפניהם פריצו ריה
ויעברו שער ויצאו
בו העבר מלכם ז
לפניהם ויהיה ברא
בראשם
ואמר שמעו נא ז
ראשי יעקב וקציע
בית ישראל הלוא
לכם לדעת ארד
המשפט שנאי ז
טוב ואהבי רעה
גולי עורם מעליהם
ושארם מעל עד
עצמותם ואשר
אכלו שאר עמי ז
ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עד
עצמיתיהם פצחו
ופרשו כאשר בז
בסיד וכבשו בתוך
קלחת או יזעקו ז
אל יהיה ולא יענה
אותם ויסתר פניו
מחם בעת ההיא
כאשר הרעו מד
מעלליהם

כח
אמר יהוה על הנז
הנביאים המתעים
את עמי הנשכים
בשניהם וקראו ז
שלום ואשר לא
יהו על פיהם וקה
וקדשו עליו מלה
מלחמה ולכן ליה
לכם מחוז וחשמו
לכם מקסם וכאח
השמיט על הנביאים
וקרר עליהם היס
ובשו החזים והפרו
הקסמים ועטו על
שפם כלם כי אין ז
מענה אלהים ויה
ואולם אנכי מלי
מלאתי כח את ז
רוח יהוה ומשפט
תגבורה להגיד ליה
ליעקב פשעו ולת
ולאשר אל חטאתו
שמע
נא זאת ראשי בית
יעקב וקציע בית
ישראל חמה עבנם
משפט ואת כל
הישדה יעקשו ז
בנה יציו ברמים
וירושלם בעולה

ראשיה בשחר ז
ישפטו וכחניד
במחיר ידו ונביאיה
בכסת יקסמו ועל
יהוה ישעני לאמד
חלוא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו ז
רעה לכו בגלכם
ציון שדה תחרש
וירושלם עיני יהוה
והר הבית לכמות
יער
והיה באחרית
הימים יהיה הר ז
בית יהוה נכח ב
בראש ההרים
ונשא הוא מגם
מגבעות ונהרו ז
אליו עמים והללו
גוים רבים ואמרו
לכו ונעלה אלהו
יהוה ואל בית א
אלהי יעקב ויודעו
מדרכיו ונלכו
בארחתיו כי מי
מיציו תצא תורה
ורבו יהוה מירוח
מירושלם ושפט
בין עמים רבים
והוכיח לגוים עד
עצמים עד רחוק

שכרון ויבאו דוד ויאמרו וישבע הבלד המורה ויאמרו יין אלה ישראל ויקם וילך ברפיה לקחו נא יתלך לקוח ויהפיל אל יין ויאמרו ויאמרו על חלה ויהי בעלות הכונה ויאמרו איש כעל שער ויקח את ארדה אליהו ויהפיל אליהו ויאמרו ויהי ככחם

ויבנה עמו ויאסור דגול ארם וישן הנער הנכב על הקעים וימלאר בת אל אויב ויאמר עיר זה דגול ארם
עיר זה מרכיב כניד עיר זה בורביריה כמא ילמיהו ב וסימניהו " ויאשה ילמיהו ישהו בני אל עיר זה לא ילמיהו

וכתתי חרבותיהם
לאותים וחרבותיהם
למזמדות לא ישי
ישאו גוי אל גוי
חרב ולא ילמיהו
עוד מלחמה ויש
וישבו איש תחת
גבעו ותחת תאננו
ואין מחריר כי פי
יהיה צבאות רבו
כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעד
לעולם ועד
ביום ההוא
נאם יהוה אספה
הצלעה והערה
אקבעה ואשר
הרעתי ושמרתי
את הצלעה לעד
לשארית והנה לאה
לגוי עצים ומלך
יהיה עליהם פחד
ציון מעתה ועד
עולם
ואתה מגדל ערו
עפל בת ציון ערו
תאתה ובאת הפד
הממשלה הראה
חראשנה ממלכת

לכת ירושלם ועד
עתה לפיה תריעי
רע המלך איז כר
אם יועצר אכר
כי החזיקר חיל ט
כילדה חולי ונחי
בת ציון כילדה פ
עתה תצאי מקרה
ושכנת בשדה וי
ובאת עד ככל שש
תצילי שם ואלך
יהיה מכת איביר
ועתה נאספו עליך
גוים רבים האמרים
תחנת ותחו ביצון
עיצנו והמה לא
ידעו מה שבורת
יהיה ולא הבינו
עצתו כי קבעם
כעמיד גרעה וקומי
ודשי בת ציון כי
קרנר אשים כדול
ופרסהך אשים
נחדשה וחרקות
עפים רבים והחד
והחרמתי ליהוה
בצעם וחילם לי
לארון כל הארץ
עתה התגדרי בת
גדוד פי ער שם
עלינו בשבט יכו

על הלחי את שמך
שבט ישראל
ואתה מכת
לחם אפרתה נש
צעיר להיות נאם
יהודה ממד לי
יבא להיות מושל
בישראל וימצאתו
מקרב בני עמם
לכו יתגב עד עת
יילדה ילדה ותר
אהיו ישובך על
בני ישראל ועמד
ודעה בעו יהוה
בנאות שם יהוה
אלהיו וישנו כי
עתה יגדל עד א
אפס ארץ ויהיה
זה שלום אשורם
יבוא בארצנו וכי
ירדו בארמנותנו
והקמנו עליה ש
שבעה רעים וש
ושבעה נסיכי אדם
ורצו את ארץ
אשור כחרב ואת
ארץ נמרוד כפת
כפתחיה והעיר
מאשור כי יבוא
בארצנו וכי יהיו
בגבולנו

דגול ארם ויאסור דגול ארם וישן הנער הנכב על הקעים וימלאר בת אל אויב ויאמר עיר זה דגול ארם
עיר זה מרכיב כניד עיר זה בורביריה כמא ילמיהו ב וסימניהו " ויאשה ילמיהו ישהו בני אל עיר זה לא ילמיהו

והיה
עיר זה דגול ארם
עיר זה מרכיב כניד
עיר זה בורביריה כמא
ילמיהו ב וסימניהו
ויאשה ילמיהו ישהו
בני אל עיר זה לא ילמיהו

דגול ארם ויאסור דגול ארם וישן הנער הנכב על הקעים וימלאר בת אל אויב ויאמר עיר זה דגול ארם
עיר זה מרכיב כניד עיר זה בורביריה כמא ילמיהו ב וסימניהו " ויאשה ילמיהו ישהו בני אל עיר זה לא ילמיהו

כח יהוה רביר אשר יצא ער יצא כטובה עשה וישועה כלביו וצדקה ויהי ארירו מיסבו בטה ה יציעו ויסובו
במה ארע כי אירשנה יציה כטור זכבל אה המינדול במד אושיע את ישראל בטה היתה יבטה אפסו וזכרו

והיה
שאריה יעקב כה
בדרך עמים רבים
נטל מאת יהוה
כרכים עלי עש
אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל
לכני אדם והיה
שאריה יעקב כה
כנים בדרך עמים
רבים כאריה כה
בכתות יער כה
כנביר בעררי י
יצאו אשר אה
עבר ורמס וטרה
ואז מיניל תדם
יד על צדי וכל
אבד יברתו
והיה ביום
ההוא נאם יהוה
והכרתי סוסיד מ
מקרב והאכרתי
מרכותי והסת
ערי ארצו וחדסת
כל מכצירי והכז
והכרתי כשפים
מיה ומעננים
לא יהיו לך והכז
והכרתי פסיליך
ומינכתיך מקרב
ולא תשתחוה עוד

למעשה ידך וזה
ונתשתי אשידיך
מקרבן והשמדת
עריך ועשית באת
ובחמה נקם את
הגוים אשר לא
שמעו
שמעו לא את אה
אשר יהוה אמר
קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות
קולך שמעו הדם
את ריב יהוה והאז
והאיתנים מוסרי
ארץ כי ריב ליהוה
עם עמו ועם ישו
ישראל יתנח ועז
עמי מה עשית לך
ומה הלאתור ענה
כי וכי העליתך מי
מארץ מצרים וכי
ומבית עכרים כה
פריתך ואשלה
לפניך את משה
אהח ומרים עמי
וכר נא מה יעז
מלך מלך מואב
ומה ענה אתו כה
בלעם כה בעור כה
השטים וער הגז
הגלגל לפיעו דעת

צדקות יהוה כפה
אקדם יהוה אכה
לאהי מרום האז
האקדמנו בעלות
בעגלים בני שנה
הירצה יהוה פא
אילים מרכבת נ
נחלי שמו הארו
ככורי פשעי כרי
כטני חטאת נפשי
הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה רח
חדש מפד כ אה
עשות משפט ויא
ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך
קול
יהוה לעיר יקרא
ותושיה דאה שי
שמר שמעו מטה
ומי יערה עוד הי
האשו בית רשע
אונות רשע וז
ואיפת רוזן ועמיה
האוכה כמאונ
רשע וככיס אכני
מרכה אשר עט
עשיריה מלא חז
חמס וישביה דכז
שקר ולשותם רמיה
במיהם וגם אני חז

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט

כמה אדם יל אהלאה מרום האקדמו בעלות בעגלים כמה אכהנו כמה הגבעות יל וחר זכמה אכפר ירו יא מלעים
ומינכתיך כה נחלת שבעה ימים חזג כה ער דעירד כשירך וישלחו יאנשי גבעון וישועה מכ ירכרו
ויאמר ספר מלך ככוס כה יד וביבוביך ויאמר אלויה ה הקרא ויאנכי אענה יודך וככובי אל תקו את פירי וכל תהלת רכז כ
כמה

כשה ייר
כחבו כ
ככה כה
כזכ יכה
כוכה את
כדיך

וכל מעשה ג' וסימניהן .. וכל מעשה הקפד וגבורהו ופרישות גדולה ביררכי .. ויש חסד חסד עמיה וכל מעשה בית אחא ..
וכל מעשה .. אורה ג' וסימניהן .. אלה לו כי היותו כמספיק קיץ כשגלותו כינור אין מטבל לכל כבודו אורה ג' וסימניהן ..

חליתי הנותן הז
השמים על חטי
חטאתך אתך
תאכל ולא תשב
וישחר בקרבך
ותסג ולא תפליט
ואשר תפלט לת
אתו אתה תורע
ולא תקצוד אתה
תרה וית ולא
תסוד שמן ותיל
ותירוש ולא תשו
השתה יין וישתמן
חקות עמרי וכל
מעשה בית אחא
ותלכו כמזענותם
למען תהי אתך
לשפחה וישכר
לשוקה וחרפה
עמי השאן
אלה לי כי
הייתי כמספיק
בעלת בעיר אין
אשכול לאכול
בכורה איתה נפש
אנך חסיד מו
הארץ וישך מאו
בארם אין מלם
לדמים יארם אז
איש את אחיהו
יעודו חרם על

הרע בפנים להיטיב
השר שאל והשפט
בשלום והגדל
דבר הזה נפשו הז
הוא ויעבדוהו טז
טובם כחך ישר
ממסוכה יום מיצו
מיצפיר פקדוהו
באה עתה תהיה
מבוכתם אל תי
האמני מע אל
תבטחו באלוה
משכנת חיקר טז
טומד פתחי פיר
כי בו מצל אכ פת
קמח באמה מלח
בחמיתה איב איש
אנשי ביתו ואנ
ביהוה אצפה אה
אוחלה לאלהי
ישעי ישמעני י
אלהי אל תטמ
השמחי איכתי
לי כי נפלת קמתי
כי אשכ בהשך
יהוה אור לי
ועתה יהוה
אשא כי חטאתי
לועד אשה ידע
רבי ועשה משז
משפטי יוציאני

לאור אראה בט
בצדקתי ותרי
אבותי ותכסה ט
בישה האמה אל
אין יהוה אלהי
עני תראני פד
עתה תהיה לפנים
כטיט חוניתיו
לבנות גרתי זם
ההוא ירחקוים
הוא וערדיטי
לבי אשד ושרי
מיצור ולמע מיצו
ועד נחר וים מים
והר החרוהיתך
הארץ לשממה
על ישביה מפרי
מעלליהם
רעה עמר
בשבט צאו נד
נחלתו שמי לכח
ישר בתור כרמל
ירע בשן וגרע
כימי עולם כימי
צאתו מארץ ט
מיצרים אראנו
נפל אותי יד אונ
גרים ויבשו מל
גבורתם ישימו
יד על פה אונתם
תחרטנה ילחכו

כל מעשה בית אחא .. וכל מעשה הקפד וגבורהו ופרישות גדולה ביררכי .. ויש חסד חסד עמיה וכל מעשה בית אחא ..
וכל מעשה .. אורה ג' וסימניהן .. אלה לו כי היותו כמספיק קיץ כשגלותו כינור אין מטבל לכל כבודו אורה ג' וסימניהן ..
וכל מעשה ג' וסימניהן .. וכל מעשה הקפד וגבורהו ופרישות גדולה ביררכי .. ויש חסד חסד עמיה וכל מעשה בית אחא ..
וכל מעשה .. אורה ג' וסימניהן .. אלה לו כי היותו כמספיק קיץ כשגלותו כינור אין מטבל לכל כבודו אורה ג' וסימניהן ..

נכסו אורה ויעש .. נכסו ישע אורה רע .. אחיהו .. וסימניהן .. לבלתי עורבם .. אכר חסיד מן השין ישר כרם קיץ
לרבים יארכו יוש את אחיהו יעודו חרם .. ויכורו בהרובה .. איש במאיו .. השר ר' פלוין וסימניהן .. על דרך
נכסו להטיב כשר שואל והשפט בשלום ובגדיל רכר הוא .. ובנני השר .. השר שכחות .. יבעת הויה יעמר סימניהן ..

עשה כב פתח וסומקון יעשה חסד עשה טענת כי תפוחו אתו ייען השליש וחברו ייען השליש למען יושואת
שארית פיה תחשבון על יין הנע עשה את כל מעמדו שאול כי יין טור בעת סלקו יש ועשותם רשעים והיו לו חסד יין עמאת

עפר פנחש כוחלו
ארץ ירננו מיסו
מיסו סגרתיהם אל
יהוה אל הינו יפה
יפחדו ויראו מבני
מי אל כבוד נש
נשא עוז ועבר
על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי חפז
חסד הוא ישוב
ירחמנו יכבוש
עונותינו ותשלך
כמיצלות ים כל
חטאתם תתו
אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו
מימי קדם

וכפעתה דרנו ויש
וענו אנכי רגליה
גוער בים ויכשחו
דכל הפהרות החז
החריב אמלל כל
בשו וכרמל ופרח
לכנוז אמלל הרים
רעשו מיפנו והגז
והנבעות התמונה
ותשא הארץ מפניו
ותכל וכל יושבי בה
לפני זעמו מי יעז
יעמוד ומייקום
בחרו אפו חמת
נתכה באש וחתה
וה צרים נתנו מז
מפניו טוב יהוד
למעו ביום צרה
יודע חוסי בו וכל
דכשטת עבר בלה
יעשה מקומה וז
ואיכיו ידחת חשו
מה תחשכו אל
יהוה בלה הוא עז
עשה לא תקום
פעמים צרה פוע
סירים סנבים וט
ובסבאם סכואים
אכלו כקש יכש
כלא ממנו יעז
חשב על יהוה רש

יעז בליעל
כה אמר
יהוה אם שלמים
וכו רבים וכו נגזו
ועבר ועניתו לא
אענר עוד ועתה
אשבר מטה מז
מעליך ומסורתך
אתה יצנה עליך
יהוה לא יורע מז
מי שמד עוד מצית
אלהך אכרית פז
פסל ומסכה אשים
קברך פ קלות
הנה על
ההרים רגלי מכשו
משמיע שלום
חגי יהודה חגור
שלמי גררד כל
לא יוסית עוד לז
לעבור כד בליעל
בלח נברת עלה
מפיז על פגור נז
ניצור מצודה צפח
רוח חזק מתננים
אמיז כח מאו
כי שב יהוה את
ואוז יעקב כנאוז
ישראל פ בקקום
בקקים חמדיהם
שחתו בלגו גברחו

כגל ישעיהו בלכו ועשה סדר לכושוחו למה ולושו פז עולם וימלך חז על כל ישראל דום לזל ונתחללו אל כושיעם מיניעים
עשה מלאכת רוחות עשה טענת לעטוקים עשה שמים וארץ אשר חטא עשה רע לא ייש אנה הלפני כבועם בחוביה ותנשארם
ככל ויאלחז אלכם טלאים חטאם וסומקון י ירכר אל עשה דא כנרון ישוב ויחמיט יכבוש עונותינו ותשל

מילה ה' וסימניהו ... ויהי שמואל מילה השולח ... הגט מילה לך ארובה ... והכנים הלויים לא יכרת ... חנה יצא מילה מלחם וישנה ... למזבח נאם יי' ... פרש מילה ולבם חרבוך ... מילה נשיאים ... כי הנה אנכי מיעד ... שוחט השור טבא איש ... פשוט י' ו' וסימניהו

מאדם אנשי חיל
מהלעים כאש
פלרות הרכב כד
ביום הכינו והכר
והפרשים הרעלי
בחנות יתהלל
הרכב ישתקשקו
ברחבות מראיהו
בלפידים כבדקים
ידעו ויזכר ארש
אירדו בשלח נד
בהלכותם ימהרו
חמתה והוכן הספר
שערי הנהרות נד
נפתחו וההיכל
נבנו והעב גלתה
העלתה ואמהותיה
מנהגות בקול יונע
מתמפות על לבנ
לכביה ונענה ככל
כבדית מים מימי
היא והמה נסים
עמדה עמדו ואיז
מפנה מוכסת
בזו זהב ואיז קצה
להכונה כבד מכל
בלי חמדה בוקה
ומבוקה ומבוקה
ולב נמים ופק כד
ברכים וחלחלה
בכל מתנים ופני

כלם קבצו פארורה
איה מעוז אריות
ומדעה היא לכא
לכפידים אשר
הלך אריה לביא ט
שם צור אריה ואז
ביחריד אריה ט
טרח בדי גרתי וז
ומחנק ללבא ריו
ומלא טרח חוריו
ומיענתיו טרפה
הנני אליד נאם
יהוה צבאות והט
והבערתי בעשו
רכבה וכפידים תז
תאכל חרב והכרת
מארץ טרפה ולא
ישמע עוד קול
מלאככה

הוי עיר רבים
כלה פחש פרה
מלאה לא ימישו
טרחה קול שוט
וקול רעש אוכלו
וסוס דהר ומרפפה
מרקרה פרש
מעלה ולהב חרב
וכרק חנית ורב
חלל וכבד פגז
ואיז קצה לגיח
יכשלו כגיתם

מדב זעני זנור
טובת חו בעלת
כשפים המכרת
גיים פועניה ונד
ומשפחות ככש
בכשפיה הנני
אליד נאם יהוה
צבאות וגלות
טוליד על פני
והראיתי גיים נד
מערר וממלכות
קלונר והשילתי
עליו שקנים וז
ונבלתי ושמתי
כראי ויהיה כלד
ראוי יהוד ממד
ואמר שרדה נד
צננה מי יעור לה
ביאז אנקש מד
מצחמים לך והל
התיטבי מצא אי
אמיו הישר
ביארים מים סנד
סביב לה אשר
חילים מים חופז
חומתה פיש ע
עצמה ומצרים
ואיז קצה פוט
ולוכים היו בעוה
בעורתה גם היא
לגלה הלכה כשב

ויסח קשב ונצל פרש מילה ולבם חרב וכו' חיה רוב חלל וכבר פנה ואיז קצה לגיח ... הכוכב ... וסימניהו ... אב ברום ומחלל ... אלפים ... וזכר אירדו יכשלו כחלוקתם ומתרו חומתה ... וישמע ... ובכל אשר אמרתי ... לא ישמע עוד חכם בארץ ... וכלי כחוש ... כהניו בדימיהו ... אמרתי עירי יטעו ... ויבנו כבד ... והשכני חיון ... הנני אלקי ... אמרתי יטעו ... וגם נשיאים ... וזכר יטעו ... ויכשלו כחלוקתם וכו' ...

מילה ה' וסימניהו ... ויהי שמואל מילה השולח ... הגט מילה לך ארובה ... והכנים הלויים לא יכרת ... חנה יצא מילה מלחם וישנה ... למזבח נאם יי' ... פרש מילה ולבם חרבוך ... מילה נשיאים ... כי הנה אנכי מיעד ... שוחט השור טבא איש ... פשוט י' ו' וסימניהו

ויסח קשב ונצל פרש מילה ולבם חרב וכו' חיה רוב חלל וכבר פנה ואיז קצה לגיח ... הכוכב ... וסימניהו ... אב ברום ומחלל ... אלפים ... וזכר אירדו יכשלו כחלוקתם ומתרו חומתה ... וישמע ... ובכל אשר אמרתי ... לא ישמע עוד חכם בארץ ... וכלי כחוש ... כהניו בדימיהו ... אמרתי עירי יטעו ... ויבנו כבד ... והשכני חיון ... הנני אלקי ... אמרתי יטעו ... וגם נשיאים ... וזכר יטעו ... ויכשלו כחלוקתם וכו' ...

יה כטעמיה רבא וירבא כסולה וסימניהון ייבא לו זין וישת למה תעשה כה לעבדו אשר לא יגור אהם וייקרא לה נח בשטון
הלא טוב לנו שוב מצרימה אשר לא הגירה לה וחסרה ויפיו אלה נח אלה אע"פ כעניניו לה כה יתע לוא היו מסכים תלוי זה אדר

גם על ליה ירטשו
בראש כל חצרות
ועל נכבדיה ידו
גדל וכל גדוליה
רתקו בויקים גם
את תשברי תדי
נעלמה גם את
תבקשי מעוז
מאויב כל מבצרו
תאנים עם כפורם
אם יצעו תכלו
על פי אוכל התה
עפר נשים בקרב
לאיבוד פתוח נד
נפתחו שערי י
אריז אלה אשר
ברחור מי מעוז
שאבי לר חורדי
מבצור כאי ט
בטיט ורמיס
בחמר החויקי
מלבו שם תאכל
אש תכריתך חרב
תאכל בילק הדי
התכבר בילק התה
התכבר כארפה
הרבית רכלי מ
מפוכי השמים
ילק פשיט ויער
מגודר כארפה
וטפסור פגב גב

החנים בגדרות ביום
קרה שמש זרח
ונודר ולא נידע
מקומו אם נמו
רעיד מלך אשר
ישכנו ארירי נד
נפשו עמר על הי
ההרים ואז מקבו
אז כהה לשכר
נחלה מפתר כל
שביעי שמער תה
תקעו כה עליך כ
על מי לא עברה
רעתך תמיר

המשא אשר הזה
חכדק הנביא יער
אנה יתה שועתי
ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולי
תושיע למה תה
תראני און ועמל
תביט ושר וחמס
לנצרי ויהי ריב ופי
ומרוז ישא על כו
תפוג תודה ולי
ינא לנצח משפט
כ רשע מכתיר את
הצדיק על כו ינא
משפט מעקל

ראו כגזים והכישו
והתמיהו תמיהו כו
פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יס
יספרו כי הנני מקים
את הכשרים הגדי
המר והנמהר הדי
ההולל למרחבי
ארץ לרשת מע
משכנות לא ל
איש ונורא הוא
מפניו משפטו ד
ישאתו יצא וקלו
מנמדים סוסיו וי
וחדו מזאבי ערב
ופשו פרשיו ופח
ופרשיו מרחוק
יבאו יעמו כנשו
חש לאכול בלח
לחמס יבוא מגפת
פניהם קדימה וי
ויאסח כחול שבי
והוא כמלכים יה
יתקלס ורוזנים מ
משחק לו הוי
לכל מבצר ישחק
וינצר עפר וילמה
אז חלת רוח ויענ
ואשם זו כהו ל
לאלה חלוא אפ
מקום יחוח אלה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ידי לא ידע תהוה ענין ויהי לך לעם לעשות ויקר דימכורו ישא גבי כ דימכורו ויהנה יוצר גבי כ דימכורו ויעפסור
כא גבי החט ספגרות ביום קרה שמש זרח וישת למה תעשה כה לעבדו אשר לא יגור אהם וייקרא לה נח בשטון
עיינ טרי יציר וראני און וכלל כלוט ושר וחמס לנצרי ויהי ריב ופרון על כו תפוג תודה לא ינא לנצח משפט כי רשע מכתיר אר

מרב ונטי
טובת ה
כשפס
גזים ש
ובשפ
ככשפ
אלי ט
צבאות
שולד
והרא
מער
הלוג
עלי ט
תבלת
מא
רא
נא
ננה
מא
מנח
התכ
אמ
ביאר
סב
חיל
חומת
ענמ
ואח
הוב
בעו
לג

קרשי לא נמות ז
 יהוה למשפט טז
 שמותי ויער להי
 להוכיח יסרהנו
 טהור עיננו מרז
 מראות רע והביט
 אל עמל לא תהי
 תוכל למה תפטי ז
 בוגרים תחריש ז
 בבלע רשע צדיק
 מפני והתעשה י
 ארס כרני הים ז
 כרמש לא מושל
 בו כלה בחכה הי
 העלה יגרונו כוד
 בחרמו ויאספחו
 במיכמותו על כן
 ישמה ויציל על כן
 יזבח להרמו ויקט
 ויקטר למכמותו
 כי כהפית שמו הי
 חלקו ומאכלו ז
 בראח העל כן י
 ריק חרמו והמט
 ותמיד להוצ גנים
 לא יחמול
 על משמד
 משמדת אעז
 אעמידה ואתי צמח
 על מיצור וא צפה
 לראות מיה ידבר

כי ומה אשיב על
 תוכחתי ויענני ז
 יהוה ויאמר כתב
 חוזו ובאר על הלי
 הלחות למעו ירוז
 קורא בוכי עוד ז
 חוזו למישר ויער
 לקח לא יבוב אס
 ותמהמה חכה לו
 כי בא יבוא ולא יה
 יאחר הנח עפלה ז
 ולא ישרה נפשו ז
 כי וצדיק באמונתו
 יהיה
 ואת כי הייז בוגר ז
 גבר יהיר לא יערה
 אשר הרחיב כמד
 כשאול נפשו והוא
 כמות ולא ישבע ז
 ויאסת אליו כל הגז
 הגרים ויקבץ אליו
 כל העמים הלוי
 אלה כלם עליו כז
 משל ישאו ומלו
 ומל יצה חירות לו
 ויאמר חוי המדפה
 לא לו עד מתי ומו
 ומכביר עליו עכז
 עבטיט הלוי
 פתע יקומד נשה
 נשכר ויקצו כז

מזעזעיד והייר
 למשפות למוי ז
 אתה שלות גיוב
 רבים ישלוד מלי
 יתר עמים מדמי
 ארם וחמס ארץ
 קריה וכל ישיב מה
 חוי
 בצע בצע רע לו
 לבית לשום פמח
 קעו להנעז מפת ז
 רעו יעזת משרת
 לבית קעות עמי
 רבים וחוטא נפז
 נמשרוכי אמו מ
 מקיר העק וכפס
 מעז יעננה
 חוי בנה עיר
 ברמים וכנן קריה
 בעולתו הלוא הנח
 מאת יהוה צבאות
 ויצעו עמים מרי
 אש ולאמים כרי
 ריק ייעפני כי תג
 תמלא הארץ ז
 לרעת את כבוד
 יהוה כמים כסז
 עלים
 חוי משקה רעהו
 מספח חמתו ווא
 שבר למעו הביט

מזעזעיד והייר
 למשפות למוי ז
 אתה שלות גיוב
 רבים ישלוד מלי
 יתר עמים מדמי
 ארם וחמס ארץ
 קריה וכל ישיב מה
 חוי
 בצע בצע רע לו
 לבית לשום פמח
 קעו להנעז מפת ז
 רעו יעזת משרת
 לבית קעות עמי
 רבים וחוטא נפז
 נמשרוכי אמו מ
 מקיר העק וכפס
 מעז יעננה
 חוי בנה עיר
 ברמים וכנן קריה
 בעולתו הלוא הנח
 מאת יהוה צבאות
 ויצעו עמים מרי
 אש ולאמים כרי
 ריק ייעפני כי תג
 תמלא הארץ ז
 לרעת את כבוד
 יהוה כמים כסז
 עלים
 חוי משקה רעהו
 מספח חמתו ווא
 שבר למעו הביט

בלב	ארני פלג לשונם	בגין	ויאמר יי יוש כי	גורלו	ויבא אסמיר שבע	הכראם	זכר ונכבה
בבלע	טהור עיננו טז	בגין	דרח בגיין אל	בגדלו	ויבא אסמיר שבע	מכראם	אלה חילק
בגין	כי הטיח אל עז	בגין	ואמר יבא זה	גשטיקן	ויבא אסמיר שבע	בשכרן	ויבא אסמיר

קדמי	נשיבתי תורשתי	הגנני	זמיתי האזינה	היללם	לא יתיבבו היללם	הטח	וקח ביום הנח	הכינו	גן
במדי	ויצא לך שם	הגנני	חם לבי בקרבי	כאללם	כי קנאתי כהיללם	בכח	דריה כנצתי יין	כהכינו	שמים

יחילו הרים זרם
 מים עבר נתו תד
 תהום קולו רום יד
 ידחו נשא שמש
 ירח עמר וכולה
 לאור חציר יהלכו
 לנה פרק הנתר
 בועם תצער ארץ
 באת תרוש גים
 יצאת לישע עמן
 לישע את משיתך
 מחצת ראש מבית
 רשע ערות יסוד
 ער יצאר סלח נז
 נקבת כמטיף ראש
 פרוז יסערו להפז
 להפיצני עליצותם
 כמד לאכל עני נז
 במסתר הרכת במ
 סוסיר חמר מים
 רבים שמי ערתי
 ותרנז בטני לקול
 צללי שפתי ימא
 רקב בעצמי תה
 ותחתי ארנז אשר
 אננח ליום צרה
 לעלות לעם יגדעני
 כי תאנה לא תפוח
 ואיו יבול כגפנים
 כחש בעשה זית
 ושרמות לא עשה

שנים חייהו בקרב
 שנים תדריע בז
 פרנז רחם תזכור
 אלוה מתבונן יבז
 יבוא וקדוש מהר
 פארז סלה בסה
 שמים הודו ותה
 יתהלתו כלאה
 הארץ וננה כאור
 תהיה קרנים מידו
 לו ושם חביון שמו
 לפניך ילך רכב ריה
 ויצא רשת לדגליו
 עמר וימרד ארץ
 ראה ויתר גים ויה
 ויתפצצו הרדי עו
 שחו גבעות עולם
 הליכות עולם לוי
 תחת און ראירתי
 אהלי כושו ירנחו
 ירעות ארץ מריו
 הבנהדים
 חרה יהוה אם ננד
 בנהדים אפר אם
 בים עברתך כי תד
 תרכב על סוסיר
 מרכבתך ישועה
 עריה תעור קשתו
 שבעות מטות ז
 אמר סלה נהרות
 תבקע ארץ ראור

על משוריהם שז
 שבעת קלוז מכז
 מבבור שתה צב
 אתה והערל הסוב
 עליך כוס ימיו יהוה
 וקי קלוז על כבורו
 כי חמס לבנוז יכפר
 ושר בהמות יחתו
 מרמי ארם וחמס
 ארץ קריה וכליט
 ישכי בה
 מה הועיל פי
 פסל כי פסלו ייצו
 מסכה ומורה שז
 שקר כי בטח יצר
 יצרו עליו לעשות
 אלילים אלמים
 חוי אמו
 לעז הקיינה עורי
 לאכו דומים הוא
 יודה הנה הוא תז
 תפרש זהב וכסה
 וכל רוח איו בקרמי
 ויהוה כחיכל קרז
 קרשו חס מפניו
 כל הארץ
 תפלה לחכקוק
 הנביא על שגידות
 יהוה שמי עתי סז
 שמער יראתי
 יהוה פעלך בקרב

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

הראיה	ואם פשה תפשה	יבורותיו	בעבור ישבורו	זעה	לבטה אים	חסר	נכח להין איש	חליטו הסכי
מראיתו	וי פליק איה	בתורתיו	ויה שמי עני קול	בנה	כעו אנה	כחך	ובכפן גלמיו	מחליטו טלח
ועים	כי וענפ ירו	בעצמך	היפך לאכור	יבנו	יחפו ונבו	בזנבו	ויאמר יין אל	חבייר יתבאנה

בחייר
 כפוי
 נא

משעור
 למשפחה
 אתה שולח
 רבם שולח
 ידו עמי
 ארמי יחסי
 קדוהו ישי
 בנע כנע
 לבת ישי
 קעו לתנ
 רעי ישי
 לבתו ק
 רבנז וז
 נמשו
 מקדו ה
 מעז ש
 הי
 פרימי
 בעודה
 באת ה
 יאשי ע
 אש ויה
 דק ייש
 תמלא ה
 דעת א
 יהוה כנ
 עלים
 הוי מש
 מספח ה
 טעו ליעו

חיה	גמל וטוב ולא	חרשה	ורשתי כל מיטושה	טלאים	כרעה עררו	אשר חלב זמניו
כחיה	ואשב אל אחסיה	כחרשה	כרית למורי ברבר	בטלאים	וישבע שאול	ועטק סחריה

אכל גזר ממבלח
צאו ואחז בקר בז
ברפתים ואני בז
ביתיה אעלות
אצילה באלהי יז
ישעי יהודה את
חילי וישם רגלי
באלות ועל כנפי
במדותי ידריכני
למנצח כנגינתי

דבר יהודה אשר
היה אל צפניה בן
טושי בן גדליה בן
אמריה בן חלקיה
בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה
אסה אסה כל
מעל פני הארמה
נאם יהודה אסר
ארם וכהמה אסה
עות השמים והצ
הים והמכשלות
את הרשעים וז
והטתי את הארם
מעל פני הארמה
נאם יהודה ונטיית
את ידי על יהודה
ועל כל יושבי יד
ירושלם והכרתי

מז המקום הזר
שאר הבעל את
שם הכמרים ואת
הפתנים ואת הנז
המשתחווים על
הגנות לצבא זה
השמים ואת
המשתחווים הנז
הנשבעים ליהודה
והנשבעים במלפם
ואת הנסוגים מז
כאחרי יהודה וז
ואשר לא בקשו
את יהודה ולא
דרשהו הם מפני
ארצי יהודה כי קרוב
יום יהודה כי הכיז
יהודה זבח הקריש
קרוב איו ויהיה ביום
זבח יהודה ופקרתי
על השרים ועל
בני המלך ועל
כל הלכשים מלא
מלכוש נכדיו ופז
ופקרתי על כל
הדולג על המפתח
ביום ההוא חמיה
הממלאים בית
ארצהם חמס וז
זמרמה
ותיה ביום ההוא

נאם יהודה קול צ
צעקה משער
הדגים ויללה מז
המישנה ושבר
גדול מהנבעות
היללד ישבי חמ
הפכתש כי נרמו
כל עם פגעו נפתח
כל נטילו נסח
החיה
בעת ההוא אפס
את ירושלם כנז
בערות ופקרתי על
האנשים הקפאים
על שמד יהם הז
האמרים בלבנם
לא ייטיב יהודה
ולא ידע ויהיה
חילם למשפור
ובתיהם לשמניה
ובני בתים ולא י
ישם ונטשו כרמם
ולא ישתי את ינ
קרוב יום יהודה
הגדול קרוב ומה
כיאר קול יום יהודה
מד צרח שם גפוח
יום עברה היום חיה
ההוא יום צר
ומינקה יום שאה
ומשאה יום השך

ירדף	ואם הנבעד ירד	נש	נא את עבדך	יום	וענה שימי	כמכי	כח חסד יז
מירדף	אם תשכח בין	כנש	כל הכל רבא	השום	הרע בשום	בסמכי	הא אלהים
כירדף	זא חסירה בשש	כנשיה	כנאון קרשים	שר	לכן העשרך	כסך	אלה אונת

אשר יום ענו רש
קפוי זכ שופר
ההיה על הערם
הכרתי ועל הפנת
המחתי ויה ערתי
לאים ויהם כנז
מרים כי יהודה
הוא ושפר רמז
השך ויהם כנז
מרים ויהם כנפם
ויהם לא זכר
יהים ביום עד
היה יהודה ובא
אשר האתי תי
הוא כל הארץ כי
הוא נבחה יז
לשח את כל יעד
הארץ
התקשו
הגני לא נז
בטרם לרת
המז עבר יום
מרים לא ימא ש
עליהם חרו את
הוא כטרם לא
שח עליהם יום
את יהודה בקשו
את יהודה כל עני
אוי אשר משח
משפטו בער
משח ערל בקשו

ירדף	ואם הנבעד ירד	נש	נא את עבדך	יום	וענה שימי	כמכי	כח חסד יז
מירדף	אם תשכח בין	כנש	כל הכל רבא	השום	הרע בשום	בסמכי	הא אלהים
כירדף	זא חסירה בשש	כנשיה	כנאון קרשים	שר	לכן העשרך	כסך	אלה אונת

זהו מן הן פסוקים להן פסוקים לא ולא ולא ופסוקיהן לא השקוה להלכהם לא הנבו לא לא הנבו לו לא אש ויבז
והואים ויהננס לא אפליגי באני לא יעק לא יעבדו לא יעשו לא שולתי ויבל הוא כי אל רחום הן אליהן

אודי היתה לשמיה
מרבץ לחיה כל
עובר עליה ישר
יניע ידו
היו מדר אר
ונגלאח העיר
היונה לא שמעה
בקול לא לקחה
מזכר ביהודה לא
נטחה אל אלהיה
לא קרבה שריריה
נקרבה אריות ש
שאנים שבטיריה
ואבי ערב לא גז
גרמו לבקר בני
נביאיה פוזים אי
אנשי כגרות כה
כחניה חללו קרש
חמסו תורה ויהיה
יעריל בקרבה לא
יעשה עולה כבי
בבקר בבקר קי
משפטו יתו לאור
לא נעדר ולא ית
ידע עול בשתו
הכרתו גנים נש
נשמו פנותם
החרבתו חוצתם
מבלי עובר ניעד
עדיהם מבלי איש
מאז יושבו אסד

אמרתו אר הירא
אותי תקחי מזכר
ולא יפרת משערה
כל אשר פקדתי
עליה אבו השכימו
השחיתו כל עליהם
לכו חפזי נאם יהוה
ליום קומי לער כי
משפטי לאסת גז
גים לקבץ ממלכות
לשפר עליהם זעמי
כל הרוח אפי פ נא
כאש קאתי האב
כל הארץ כי אי אי
אמר אל עמים
שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה ה
ולעברו שכנ אחר
מעבר לגחרי כוש
עתרו בת פוצי ית
יכילו מצותיו
ביום ההוא לא תה
תבשי מכל עליה
עלילתיד אשר פז
פשעת פ פ א
אסיר מקרבך עלוי
גאותך לא תוסיפי
לגבה עוד כה
קדשי ויהשארתי
בקרבך עם עני ודל
וחסו בשם יהוה

שארית ישראל לא
יעשו עולה לא
ירבדו כוב ולא ימ
יפצא פפיהם לם
לשח תרמית כי
הפיה ירעו ורבעו
ואזי מחריד
רע בת ניח
הדיעו ישראל
שביה ועלו ככל
לב בת ירושלה
הסיר יהוה מטפט
פנה אכר מר
ישראל יהוה נקום
לא הווא רע עוד
ביום
ההוא אמר ליהוה
לידושלם אל הווא
ציון אל ירפו ידו
יהוה אלהיך נקום
גבור וישיע ויש
עליך בשמחה ית
יחריש בארצו ית
גיל עליך ברנה
נזי ממועד אסד
אספתי מפר ה
מישאת עליך ורפ
הנני עשה את כ
מעניר בשת הדי
והושעתי את ה
הצלעה והנחור

לא תבלי גפרית וכלה שופה כל ארצה לא תזרע ולא תעבד ולא יכלה סר כל עשב ואם תעב לא תשקתו ולא רחמנו כי משה אמר כי
לא אכל לשוב על אשר לא טענו כסת אל וקר וקט ואתו פוסקים מישי עיון ויכל ביוק ופעם יהוה חלל וכלו את נביות לא אכחו
יראמו הן עלי ויחזיקן נאם הן אנו הן רבתי אשמה בפרה אשר לא נבדו שארית ישראל בראת תגאלה בליהק ל בשפטי

הן שמתי לה
היה השם בכל
היו בשתם ובעת
היו אבא אתכם
בנה בני אתכם
באת אתכם לשם
היה בכל עמי
היו כעובי את
שתיכם לעינכם
כד יהוה
את סולם לה
היה הפול
היה השטיב
היה להרש
היה יהוה בך
היה או
היה שאתיא
היה והיה ואל
היה ביהוה צדק
היה העול לאמו
היה אבד יהוה צד
היה לאמו ה
היה הוא לאמרו
היה בא עת כ
היה לחבנות
היה
היה ביד הני
היה לאמו ה
היה אתם לשבת

כאם יין עבאית בן רבינא... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון...

אקבו ושמתים לי
לתלה ולשם בכל
הארץ בשתם מעת
היא אמר אתכם
ובעת קבעי אתכם
כי אתו אתכם לשם
ולתלה בכל עמי
הארץ בשוכי את
שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה

בבתיכם ספונים
והבית הזה חרב
ועתה פה אמר יהוה
עבאות שימו לב
לבבכם על דרכיכם
ורעתם הרפה והז
והכא מעט אמר
ואז לשבעה שתי
ואז לשכרה לבוש
ואז לחם לו והט
והכיתתו משהו
אל צדור נקבו

ועל הרגו ועל ההג
התירוש ועל הז
היצהר ועל אשר
תוציא הארמה
ועל הארם ועל
הבהמה ועל כל צע
כמים

בשנת שתים לז
לרודש המלך
בחדש הששי ב
ביום אחר לחרש
היה ובר יהוה בר
חגי הנביא אל
ורבבל בן שאלתיאל
פנת יהודה ואל
יהושע בן יהויער
הכהן הגדול לאמר
כה אמר יהוה צד
עבאות לאמר הז
העם הזה לאמר
לא עת בא עת ב
בית יהוה להפנות
יהוה
דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר העת
לכם אתם לשבת

אמר יהוה עבאות
שימו לבבכם על
דרכיכם עלו ההר
והנאתם עז ובעז
חבית וארצה בן
ואכבר אמר יהוה
פנה אל הרבה וז
והנה למעט והנאת
חבית ונפחתי בך
ישו מיה נאם יהוה
עבאות ישו בירי
אשר הוא חרב
ואתם רעים איש
לכיתו על כן עליכם
כל אי שמים מטל
והארץ בלאה יסלה
ואקרא חרב על
הארץ ועל ההרים

וישמע ורבבל בן
שלתאל ויהושע
בן יהויער הכהן
הגדול וכל שארית
העם בקול יהוה
אלהיהם ועל דבר
חגי הנביא מאשר
שלחו יהוה אליהם
וייראו העם מפני
יהוה
ויאמר חגי מלאך
יהוה במל אכרת
יהוה לעם לאמר
אני אתכם נאם
יהוה ויער יהוה
את רוח ורבבל בן
שלתאל פנת י
יהודה ואת דור
יהושע בן יהויער
הכהן הגדול ואת
רוח כל שארית
העם ויבאו ויעשו
מלאכה בבית יהוה
עבאות אלהיהם

כאם יין עבאית בן רבינא... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון...

מאדית שיה
ישו עיר
דבריהם
יבנה פנים
לשון חכמה
הפיו וישו
ואז מרדכי
תלמוד
הרועי שיה
שבח וישו
לב נה יהוה
הסוד יהוה
פנה אלה
ישויהו
ואהיה
הוא יהוה
לידועי
בית אלה
יהוה אלה
גפוד ישו
עליו נבנה
יהושע בן
גיד עיר
נות ממוי
אכפת ב
משתת ע
הני עשר
מענד מענד
חשעתי
הצלה והש

... ויהי כן ויהי כן ויהי כן ...

ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בד בשנת שנים לה' לחדוש המלך בשבע בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה בר הגי' הז' הנביא לאמר אז אמר נא אל זרובבל פו שלתי אל פחה יהודה ואל יהושע פו יהוצרק הכהן הגדול ואל כל שארית העם לי לאמר מי בכם ז הנשאר אשר ראה את הבית הזה בד בכבודו הראשון ופיה אגם דאם אתו עתה הלוה כמיהו כאח בעיני בעיניכם ועתה חוק זרובבל נאם יהוה וחוק יהושע פו יהוצרק הכהן הגדול וחוק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אע אתכם נאם יהוה

עבאות את הדג אשר נרת אתכם בעצאתכם מפערים ורוחו עמדת סגול בהזכנם אל תראו פה אמר יהוה עבאות שר אחת מעט ז היא ואני מדעיש את השמים ואת הארץ ואת הסוואת החרבה וחרעשת את כל הגוים ונא חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה ככוד אמר יהוה עבאות לי הכסת ולי הוהב ז נאם יהוה עבאות גדול יהי כבוד ה' הבית הזה האחרון מז הראשון אמר יהוה עבאות וכל ובמקום הזה אתו שלום נאם יהוה עבאות בעשרים וארבעה להשיעי בשנת שנים לחדוש הזה פו חגי הנביא לאמר

כה אמר יהוה צד עבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר יהוה ישא אז איש כשר קדש ז כבנת בערו ונגע ז כננפו אל הלחם ז ואל הנד ואל הין ואל שמו ואל כל מאכל הקדש ז ויענו הכהנים ויאמר לאו אמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה הדי היטמא ויענו הכה הכהנים ויאמר ז יטמא ויש חגי וי אמר פו העם הזה וכו חגי הזה לפני נאם יהוה וכו בד מעשה ידיהם זי ואשר יקריבו שם טמא הוא ועשר שימו נא לבנכם מז היום הזה ומעל מטום שום אבו אל אבו סגול יהוה מהיותם בא אל ערבת עשרים ז והיתה עשרה פו אל היקב לחשו

... ויהי כן ויהי כן ויהי כן ...

... ויהי כן ויהי כן ויהי כן ...

הראשונים כי יסובנין... פסל לך שני ואתם על פולחן... ואתם כפרתי בהר... ואתם הראשונים יבלי... ואת שני חמשים וכשבעים... בשלום המון ובני ישראל... ושוב קהל סגור... אל המון האנשים... הלא את הדבר הזכירה... ולכב שמו ונתת לא

חמישים פורח ויהי
והיתה עשרים והז
הבית אתכם בשש
בשרפח ובקרוח ז
ובכרד את כל מעז
מעשה ירכם ואין
אתכם אלי נאם יי
יהוה שימו נא
לכבכם מן היום ז
הזה ומעלה מיום
עשרים וארבעה
להשיעי למז היום
אשר יסר היכל
יהוה שימו לכבכם
העור הורע כמגז
כפונדה ועד הגפן
והתאנה והרמון
ועז הית לא נד
נשא מן היום הזה
אכרו
ויהי דבר יהוה שז
שנת אל הצני
בעשרים וארבעה
לחדש לאמד ואמד
אל זרבל פחת ז
יהודה לאמד אנ
מדעיש את השמים
ואת הארץ והפנת
כסא ממלכות ז
והשמדת הירד
ממלכות הצוים

והפנתי מרכבך
ורכביה וירדו סוד
סוסים ורכביהם
איש נחרב אחיו
ביום החוא נאם יי
יהוה צבאות אק
אקרו זרבל פח
שאלתיאל עבד
נאם יהוה ושמת
פחותם כי כך נד
בחרתי נאם יהוה
צבאות
בחדש השמיני ז
בשנת שהים
לדרוש היה דבר
יהוה אל זכריה בן
ברכיה בן ערו הז
הנביא לאמד קז
קצת יהוה על אד
אבותכם קצו
ואמרת אליהם נה
אמד יהוה צבאות
שוכני אלי נאם יהוה
צבאות ואשוב ז
אליכם אמר יהוה
צבאות אל תרדו
נאנתי לכם אשר
קראו אליהם הנז
הנביאים הראשונים

לאמר נה אמר יי
יהוה צבאות שז
שוכני נא מדרכינו
הרעים ומעלליכם
הרעים ולא שמש
ולא הקשיתו אלי
נאם יהוה אבותיכם
איה הם וזנביאם
הלעולם יהוה אק
דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי
הנביאים הלא ז
השינו אבותיכם
וישוכו ויאמרו
כאשר זכום יהוה
צבאות לעשות
לנו כדרכינו זכנז
וכמעללינו כז עשה
אתנו
ביום עשורים ויי
וארבעה לעשות
עשר חדש הוא
חדש שבט בשנת
שהים לדרוש ז
היה דבר יהוה אל
זכריה בן ברכיה
בן ערו הנביא
לאמד וראיתי הלא
הלילה והנה איש
רנב על סוס אדום
והוא עמד בז ז

כפיו הראשונים יבלי חמשים וכשבעים... ואת שני חמשים וכשבעים... בשלום המון ובני ישראל... ושוב קהל סגור... אל המון האנשים... הלא את הדבר הזכירה... ולכב שמו ונתת לא

מדאמר יהוה
צבאות שז
את חמשים
לאמר יהוה
איש נחרב
ביום החוא
נאם יי
יהוה צבאות
אק
אקרו זרבל
פח
שאלתיאל
עבד
נאם יהוה
ושמת
פחותם
כי כך נד
בחרתי
נאם יהוה
צבאות
בחדש
השמיני
בשנת
שהים
לדרוש
היה דבר
יהוה אל
זכריה
בן ברכיה
בן ערו
הנביא
לאמד
קז
קצת
יהוה
על אד
אבות
לכם
קצו
ואמרת
אליהם
נה
אמד
יהוה
צבאות
שוכני
אלי
נאם
יהוה
צבאות
ואשוב
ז
אליכם
אמר
יהוה
צבאות
אל
תרדו
נאנתי
לכם
אשר
קראו
אליהם
הנז
הנביאים
הראשונים

במקלות	ויסעו מחריה ויגזו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים
במקלות	ויסעו מחריה ויגזו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים

ירושלם מדב אדם
 וכחמה בתוכה
 ואני אהיה לה נאם
 יהוה חוכמת אש
 סבב ולכבוד אהיה
 בתוכה
 הוי הוי וגסו מארץ
 צפח נאם יהוה כי
 בארבע רוחות
 השמים פרשתי
 אתכם נאם יהוה
 הוי
 ציון המלטי ישבת
 בת כבל
 כי כה אמר יהוה
 צבאות אחר כבוד
 שלחני אל הגוים
 השללים אתכם כי
 הנגע נגע כנז
 בבנת עינו כי הנני
 מצית את ידו עליהם
 והי שלל לעבדות
 וידעתם כי יהוה
 צבאות שלחני
 רני רז
 רשמיו בת ציון כי
 הנני בא ושכנתי
 בתוכך נאם יהוה
 ונלוז גוים רבים
 אל יהוה ביום ההוא
 ויהיו לי לעם ושג

ושכנת בתוכך
 וידעת כי יהוה צו
 צבאות שלחני
 אליך ועזל יהוה
 את יהודה חלקו על
 ארמת הקדש וכל
 זכרו עוד בירושלם
 הס כל בשר מפני
 יהוה כי צעור מפעול
 קרשיו
 וידאני את יהושע
 הנחז הנדול עמד
 לפני מלאך יהוה
 והשטן עמד על
 ימינו לשטנו ויא
 ויאמר יהוה אל
 השטן יצער יהוה
 בר השטן ויצער
 יהוה בר הכחז כה
 בירושלם הלוואה
 אוד מצל מאש
 ויהושע היה לבוש
 בגדים צאים ועמד
 לפני המלאך ויעו
 ויאמר אל העמרים
 לפניו לאמר הסיה
 הכגדים היצאים
 מעלי ויאמר אליו
 ראה העבדתי כד
 מעליך עונך והי
 והלבש אתך מחד

מחל צות וואמר יט
 ושימו צניה טחור
 על ראשו ושימו
 חצניה טחור על
 ראשו ולבשו
 בגדים ומלאך יהוה
 עמד ויעל מלאך
 יהוה ביהושע לא
 לאמר כה אמר יי
 יהוה צבאות אם
 ברובי הוד ואם את
 משמרת השמים
 וגם אתה תרז את
 ביתי וגם השמרת
 חצרי ונתתי לך מה
 מהלכים בין העמרים
 האלה שביעני
 את יהושע הנדול
 הנדול אתה ורעיו
 הישבים לפניו כי
 אנשי מופת המיד
 כי הנני מביא את
 עבדי צמח כי הנני
 האמו אשר נתתי
 לפני יהושע על
 אבו אתה שכשר
 עינים הנני מפתח
 פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את
 עוז הארץ ההיא
 ביום אחר ביום

במקלות	ויסעו מחריה ויגזו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים
במקלות	ויסעו מחריה ויגזו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים

מחל צות וואמר יט
 ושימו צניה טחור
 על ראשו ושימו
 חצניה טחור על
 ראשו ולבשו
 בגדים ומלאך יהוה
 עמד ויעל מלאך
 יהוה ביהושע לא
 לאמר כה אמר יי
 יהוה צבאות אם
 ברובי הוד ואם את
 משמרת השמים
 וגם אתה תרז את
 ביתי וגם השמרת
 חצרי ונתתי לך מה
 מהלכים בין העמרים
 האלה שביעני
 את יהושע הנדול
 הנדול אתה ורעיו
 הישבים לפניו כי
 אנשי מופת המיד
 כי הנני מביא את
 עבדי צמח כי הנני
 האמו אשר נתתי
 לפני יהושע על
 אבו אתה שכשר
 עינים הנני מפתח
 פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את
 עוז הארץ ההיא
 ביום אחר ביום

אהל הלכה בית הקדש וכו' הקטוב כפי אהרן וכו'
 אהל הלכה בית הקדש וכו' הקטוב כפי אהרן וכו'

והוא נאם יהוה על
 עבאות תקדאני
 אוש לרעהו אל
 נחת גפו ואל תחת
 תאנה וישב המיד (4)
 המלאך הדבר כי
 ועלני מאש אש
 יעור משנתו וייל
 ויאמר אלי מה את
 אהה ראה ויאמר
 ראיתי והנה מנחה
 זבח פלה וזלה על
 ראשה ושבעה
 נדתי עליה שבעה
 ושבעה מידקות
 לנדות אשר על
 ראשה ושבעה
 זתים עליה אחר
 מימין הגלה ואחר
 על שמאלה ויאעז
 ואמר אל המלאך
 הדבר כי לאמר מה
 אלה ארצני ויעז
 המלאך הדבר כי
 ויאמר אלי הלא
 ידעת מה המה
 אלה ואמר לך
 ארצני יוש ויאמר
 אלי לאמר זה דבר
 יהוה אל זכבר
 לאמר לא זכבר

ולא נכח כי אה
 בדודי אמר יהוה
 עבאות מני אתה
 חד הגדל לפני זרה
 זככל למישר וז
 והוציא את האכו
 הראשה תשוואות
 זה זה לה
 רה דבר יהוה
 אלי לאמר ידני זה
 זככל יסרו הכרת
 הזה זכרו תבצענה
 ידעת כי יהוה על
 עבאות שלחני י
 אליכם כי כי כל לזנ
 קטנות ושמה זה
 וראו את האכו
 הכרול ביר זככל
 שבעה אלה עיני
 יהוה המה משוטטים
 בכל הארץ ויאעז
 ואמר אליו מה שע
 חיותם האלה עלי
 ימין המעורה ועל
 שמאל הוואשו ע
 שנת ואמר אליה
 מה שתי שבלי הד
 הותם אשר ביר
 שני צנתרות הותם
 המדקים מעליהם
 הותם ויאמר אלי

לאמר הלוה ידעת
 מה הפיה אלה ואמר
 לא ארצני ויאמר י
 אלה שני בני היעה
 העמידים על ארץ
 כל הארץ
 ואשוב ואשא (5)
 עיני ואראה והנה
 מגלה עפה ויאמר
 אלי מה אתה ראה
 ואמר אני ראה מה
 מגלה עפה ארבע
 עטרים נאמה זה
 ורחבה עשר נאמה
 ויאמר אלי ואת
 האלה היצאת על
 פני כל הארץ כי כל
 הגנב מזה כמות נה
 וכל הנשבע מזה
 כמות נקה היני
 היצאתה נאם יהוה
 עבאות ונאם אל
 בת הגנב ואל ברת
 הנשבע בשמי לש
 לשר ולעל פטר
 ברת וכלת אתה
 עצוראת אבניתי
 ויאמר המלאך זה
 הדבר כי ויאמר אל
 שא נא עיני ראה
 מה היצאת הותם

יוסף הוא האיש יוסף יוסף הוא שם הטלמיה נכנת יוסף
 יוסף הוא האיש יוסף יוסף הוא שם הטלמיה נכנת יוסף
 יוסף הוא האיש יוסף יוסף הוא שם הטלמיה נכנת יוסף

אהל הלכה בית הקדש וכו' הקטוב כפי אהרן וכו'
 אהל הלכה בית הקדש וכו' הקטוב כפי אהרן וכו'
 אהל הלכה בית הקדש וכו' הקטוב כפי אהרן וכו'

ועם	השישוקים	ובכל	לשקודואמיד	ובחל	אשר על שפת	ישכר	בארץ
שם	בטוריה	בכל	בארץ	בארץ	בארץ	בארץ	בארץ

ואמר מה היא ויאמר ואת הארץ
 היצאת ואמר ואת
 עינים בכל הארץ ואת
 ואת כפר עומרת
 נשאת ואת אשה
 אחת ישבת בתוך
 הארץ ויאמר ואת
 הרשעה וישלך
 אתה אל תוך הארץ
 הארץ וישלך את
 אנו העפרה אל
 פיה
 ואשר עני וארץ
 והנה שנים נשים
 יצאות ורוח כנען
 כנעניהם ולהערה
 כנענים כנעני הדג
 החסידה והשאנה
 את הארץ כן
 הארץ ובין השמים
 ואמר אל הפלא
 הדבר כי אנה הפה
 מולכות את הארץ
 הארץ ויאמר
 לננות לה בית כל
 בארץ שבער והפך
 והערה שם על
 מכותה
 ואשר ואשר
 עני וארץ והנה

ארבע מרכבות יש
 יצאות מבין שני
 ההרים וההרים
 הרי נחשת נמדו
 במרכבה הראשונה
 סוסים ארמים ואל
 ובמרכבה השנית
 סוסים שחורים
 ובמרכבה השלישית
 השלישית סוסים
 לבנים ובמרכבה
 הרביעית סוסים
 כרדים אמצים
 ואען ואמר אל
 הפלא כי הדבר כי
 מה אלה ארצו ויאמר
 וישו הפלאר ואמר
 אלי אלה ארבע
 רוחות השמים
 יצאות מהתנינב
 על ארץ כל הארץ
 אשר בה הסוסים
 השחורים יצאים
 אל ארץ העפס
 ואלבנים יצאו אל
 ארציהם והכרדים
 יצאו אל ארץ הדג
 התומז והאמצים
 יצאו ויבקשו ללך
 ללכת להתהלך כל
 בארץ ויאמר לו

והתהלכו בארץ
 ותתהלכנה בארץ
 וישק אתי וידע
 אלי לאמר וארץ
 היצאים אל ארץ
 עפס הנה ארץ
 רוחי בארץ עפס
 ויהי
 רם יהוה אלי לאמר
 לקוח מאת העלה
 מהלכי מאת טא
 טוביה ומאת ירע
 ונאת אתה בנים
 הנה ונאת ברת
 יאשיה בו עפנה
 אשר בא עפנה
 ולקחת כסת וזהם
 ועשית עטרת
 ושבת בראש
 יהושע בו יהוצה
 הכה הגדול ואמר
 אלי לאמר מה ארץ
 ארץ יהוה ענאת
 הנה איש עמד
 שמו ומהתמו יד
 יציה ובעה ארץ
 היכל יהוה ויהוה
 יבנה את היכל
 יהוה והוא ישיב
 הוד וישב ומשל
 על כסאו ויהי כהן

יהוה							
יהוה							

מגוון של טקסט חיצוני המופיע בצד ימין של העמוד, כולל פסוקים ופירושים.

על כסאו ועצרת
 שלום יהיה בין שני
 שניהם ויהעטרו
 יהיה לחלם ולט
 ולטוביה ולירעה
 ולחן בן זמנך
 לזכרון כהיל יהוה
 ורדוקים יבאו ובעו
 בהיל יהוה וירעם
 כי יהוה צבאות
 שלחני אליכם והוה
 יהיה אם שמוע
 תשמעו בקול יהוה
 אלהיכם
 ויהל בשער
 ארבע לריוש
 הפלך היה רבר
 יהוה אל זכריה בן
 בארבעה לחרש
 התשיעי בכסל
 וישלח ביתא
 שראר ורגם כה
 מלך ואנשו לח
 לחלות את פני יג
 יהוה לאמר אל
 הכהנים אשר בבית
 יהוה צבאות ואל
 הנביאים לאמר
 האנפה בחורש
 חמשי הנזר כי
 כאשר עשיתי זה

בניה שנים
 ויהי דבר יהוה
 צבאות אלי לאמר
 אמר אל כל עם הז
 הארץ ואל הכהנים
 לאמר כי צמיתם
 וספור כחמישי
 וכשביעי וזה שבז
 שבעים שנה העום
 צמיתני אני וכי
 תאמרו וכי תשרנו
 הלא אתם האלים
 ואתם השתנים והז
 הלא את הדברים
 אשר קרא יחוד
 ביר הנביאים הר
 הראשנים מהיהת
 ירושלם ישבת וז
 ושלוח ועריה סט
 סבכתיה והננב
 והשמלה ישבו
 ויהל רבר
 יהוה אל זכריה לז
 לאמר כה אמר
 יהוה צבאות לאמר
 משפט אמת שז
 שבטו וחסר ורז
 ורחמים ועשו
 איש את אחיו
 ואלמנה ויתום גר
 ועני אל תעשירו

ורעת איש אחיו
 אל תחשבו כלבנות
 ויבאו להקשים
 ויהנו כהת סודות
 ואנניהם הכבירו
 משמוע ולפם
 שבו שמיר מש
 משמוע את החוה
 ואת הדברים אשר
 שלח יהוה צבאות
 ברדו ביר הנבאם
 הראשנים ויה קז
 קצת גדול מאת
 יהוה צבאות יהוה
 כאשר קרא וז
 שמשו כי קרא
 ולא אשמע אמר
 יהוה צבאות וז
 ואסערו על כל
 הגים אשר לא
 ידעו והארץ נט
 נשמה אחריהם
 מעבר ומשב וז
 וישימו ארץ הז
 חמדה לשמה
 ויה
 דבר יהוה צבאות
 אלי לאמר כה
 אמר יהוה צבאות
 קנאתי לציון קנז
 קנאה גדולה וחמה

ויהי דבר יהוה
 צבאות אלי לאמר
 אמר אל כל עם הז
 הארץ ואל הכהנים
 לאמר כי צמיתם
 וספור כחמישי
 וכשביעי וזה שבז
 שבעים שנה העום
 צמיתני אני וכי
 תאמרו וכי תשרנו
 הלא אתם האלים
 ואתם השתנים והז
 הלא את הדברים
 אשר קרא יחוד
 ביר הנביאים הר
 הראשנים מהיהת
 ירושלם ישבת וז
 ושלוח ועריה סט
 סבכתיה והננב
 והשמלה ישבו
 ויהל רבר
 יהוה אל זכריה לז
 לאמר כה אמר
 יהוה צבאות לאמר
 משפט אמת שז
 שבטו וחסר ורז
 ורחמים ועשו
 איש את אחיו
 ואלמנה ויתום גר
 ועני אל תעשירו

טרת ידנה שלם זית טרה ויסעג ליחוקה יסעק אכר בכיה על יסעק אל הסוד לאחיו יסעק דעבורה יחשנה
טרת לכו ונשובד טרה ככה ילדו יסעק טמאים יסעק יסעק אכיהו כפיש יסעק ואינסיפ יחשנה

גדולה קנאתי לה
כה אמר יהוה ש
שכתי אל ציון וט
ושכנתי בתוך י
ירושלם ונקראה
יהשלם עיר הא
האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש
אמר יהוה צבאות
עיר ישוב וקנים
הקנות טרחות
ירושלם ואיש
משענתו ביה ט
מרב ימים ורחבות
העיר ילאו ידע
וילדות משחקים
ברחבתיה
כה אמר יהוה
צבאות כי יפלי
בעיני שארית
העם הזה כימים
החם גם בעיני ילא
נאם יהוה צבאות
אמר יהוה צבאות
הנני מושיע את
עמי מארץ מזרח
ומארץ מכו
השמש והנאתי
אתם ושכנתי בתוך

ירושלם והיה לי לע
ואני אהיה להם
לאלהים נאמרי
ובצרקה
כה אמר יהוה
צבאות החוקנה
ידיכם השבעים ט
בימים הזמית את
הדברים האלה ט
הנביאים אשר ט
ביום יסד בית יהוה
צבאות ההיכל ל
לחפנות כי לפני
הימים ההם שכר
הארם לא נהיה
ושכר הפרמה אי
איננה וליד צא ולפ
אז שלום מן הע
ואשלח את כל
הארם איש ברעה
ועתה לא כימים
הראשנים אני ל
לשארית העם היה
נאם יהוה צבאות
כי זרע השלום
האם תהו טריר
והארץ תהו אר
יכלה והשמים י
יתנו טלם והנחלג
את שארית העם
הזה את כל אר

והיה כאשר הייתם
קללה כגוים בירת
יהודה ובית ישראל
כו אושיע אתכם
והייתם כרכה אל
היראוי החוקנה יה
ידיכם
כה אמר יהוה צב
צבאות כאשר זמ
זממתי להדע לכם
בהקצית אתכם
אתי אמר יהוה צ
צבאות ולא נחמתי
ט שנהי זממתי
בימים האלה להי
להטיב את ירושלם
ונאת בית יהודה אל
היראוי אלה הדברים
אשר תעשו דברו
אמת איש אל
דעהו אמת ומישו
ומשפט שלום
שפטו בשעריכם
ואיש את דעו
דעהו אל החשב
בלבכם ושבעת
שקר אל האהבו
את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה
והיה
דט יהוה צבאות

טרת ידנה שלם זית טרה ויסעג ליחוקה יסעק אכר בכיה על יסעק אל הסוד לאחיו יסעק דעבורה יחשנה
טרת לכו ונשובד טרה ככה ילדו יסעק טמאים יסעק יסעק אכיהו כפיש יסעק ואינסיפ יחשנה

ירושלם והיה לי לע
ואני אהיה להם
לאלהים נאמרי
ובצרקה
כה אמר יהוה
צבאות החוקנה
ידיכם השבעים
בימים הזמית את
הדברים האלה
הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוה
צבאות ההיכל ל
לחפנות כי לפני
הימים ההם שכר
הארם לא נהיה
ושכר הפרמה אי
איננה וליד צא ולפ
אז שלום מן הע
ואשלח את כל
הארם איש ברעה
ועתה לא כימים
הראשנים אני ל
לשארית העם היה
נאם יהוה צבאות
כי זרע השלום
האם תהו טריר
והארץ תהו אר
יכלה והשמים י
יתנו טלם והנחלג
את שארית העם
הזה את כל אר

מחללים									
מחללים									

אלי לאמר כה אמר
יהוה צבאות צום
הדבילי וצום החמ
החמישי וצום
השביעי וצום העי
העשירי יהיו לבית
יהודה לששון ולע
הלשמחה ולכונן ערע
טובים והאמת והי
והשלוים אהבו
כה אמר
יהוה צבאות עו
אשר יבאו עמי
ישבי ערים רבות
והלכו יושבי ארץ
אל ארץ לאמר נה
בלכה הלוח לחלות
את פני יהוה ולבקש
אה יהוה צבאות
אלכה גם אני ויבאו
עמי רבים וגוים
עצומים לבקש
את יהוה צבאות
ולחלות את פני יהוה
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר
יחזיקו עשרה אד
אנשים מיכל לשנות
הגזים והחזיקו בכנה
איש יהודי לאמר

בלכה עמכם כי שז
שמיענו אלהים עז
עמכם
משאר דבר יהוה נה
בארץ חדרד ורמשק
מענתו כי לחוז עז
אדם וכל שבטי יע
ישראל וגם חמרת
הגבל פה צר וצירח
כי חכמה מאר ותמו
צר מצור לה ותצטר
כסה בעפר וחמור
כטיט חצות הנח
ארצי יורשנה וחכה
ביום חילה והיא נה
באש האכל תלה
אשקלח והירא ועו
ותחיל מאר ועקרו
כי חוביש מכטה
ואמר מלך מעורה
ואשקלח לא תשב
וישב ממוז באשר
והכרתו גאו פלשתים
והסרתו רמיו מפז
ושקצו מבז שצו
ונשאר גם הוא לארץ
והיה כאלה ביהודה
ועקרו ביכוסיו וחז
וחנית לבית מצבה
מעבר ומשב ול
יעבר עליהם עור

נוגש כיעתה ראת
בעיני
גילי מאר בה ציו
הרוע פת ירושלם
הנה מלכו יבא אד
עריק ועישע הו
ענו ורכב על חמור
ועל עיר בו אתנה
והכרתו רכב מאנ
מאפרים וסוס מ
מירושלם ונתנה
קשת מלחמה ורמ
טלום לגיב ופשל
מיים עריים ונת
עד אפסי ארץ וג
את כרב כרתה
שלהבי אסירי מפז
איו מיים בו שוכני
לכצרו אסירי הת
התקוה גם היום מפז
מישנה אשכ לר
כי דרכה לי יהודה
קשת מלאה אפרים
ועוררה בני ציו
על בנור יז ושמת
כחרב גבור ויהוד
עליהם וראו ויצ
כפרק חצי וארני
יהוה בשופר תקע
והלך בכסרות היס
יהוה צבאות יז

מחללים									
מחללים									

אין יי וקמו יסיונותיו יי כי כה על כסיהו אין שאל סוכה יגה לך לקראת בוך יכיש לבני כעסה אכל אכלה אין רע
שמים יגלו אין ואתם יבני בלך ובעל ידו כפיתך יגטפתי יי יושד יתאספו אין אבותם נטה שמים ויחדר אין ויזע רוח אספך

מיום וארעה את
צאו הדרגה לכו ש
עניי הנאו ואקח
לי שני מקלות ל
לאחר קראתי נעם
ולאחר קראתי חבלים
וארעה את הנאו
ואסחו את שלשת
הרעים ברה אחר
והקצר נפשי בהם
תגם נפשם בחלה כ
ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות
והנבחרת תכחור
והנשא אדות האכלנה
אשה את בשר ר
רעותה ואקח את
מקלי את נעם וא
ואגדע אתו להפד
את פריתי אשר
פרתי את כל הגוים
ותפר כיום ההוא
וירעו כ עני הנאו
השומרים אתו כ
דבר יהוה הוא ו
ואמר אליהם אם
טוב בעיניכם ה
שכרי ואם לא חלו
וישקלו את שכרי
שלשים כסת ויד
ויאמר יהוה אל

השליכו אל חויר
אדר היקר אשר י
יקדתי מעליהם ו
ואקחה שלשים
הכסת ואשליך אתו
בית יהוה אל חויר
ואגדע את מקלי
השני את החבלים
להפר את האחות כ
יהודה וכיז ישראל
ויאמר
יהוה אלי עוד קח לך
כלי רעה אולי כ
הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנבחרת לא
יפקד והנער ל
בקש והנשפרת לא
ידפא והנצבה לא
וכלל וכשר הנביא
אמר ופרסיהו יפק
הוי רעי
האליל עובי הצאו
הרב על זרעו ועל
עין ימינו זרעו יס
היבש ועין ימינו
כהה תכהה
משא דבר
יהוה על ישראל
נאם יהוה נטה ש
שמים ויכר ארץ
ויזער רוח ארם כדפ

הנה אנכי שם את
ירושלם סת רעל
לכל העמים סביב
וגם על יהודה יהוה
כמי צור על ירושלם
והיה כיום ההוא
אשים את ירושלם
אכו מעמסה ר
העמים כל עמסה
שודט ישראל ונ
ונאספו עליה ל
הארץ וביום ההוא
נאם יהוה אפה כ
סוס בתבחה ותכ
בשגעת ועל כרת
יהודה אפקח את
עניי וכל סוס העמי
אכה בעורו ואמח
אלמי יהודה בלב
אמיצה לי ישני
ירושלם כיהוה ע
עבאות אלהיהם
ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה
ככיד אש בעינם
וכלפיר אש בעמ
ואכלו על ימין וע
שמיאל את כל הש
העמים סביב רש
וישבה ירושלם
עוד תחיה כירושלם

השת יי אה ויזעו כי קל נחושטמו בעורו חנן סוכה אהם כפארץ כפון יי כני וכשעו ונעמי יי שמה רי יי על ישראל כלא כהכ
ירשו אין וכל מן יסכיה ככה פתחן כלא שלום כשמוך אלהים כן תלה כיד רור חרבת שטוי רור כו אלמי כ אש ויעבד
ואמר אלמי יהודה בלבם אמיצה לי ישני וירושלם כיה צנעה אלהיהן כיום הברא אשים את אלמי יהודה ככיר אש בעינים תלמי אש

השת יי אה ויזעו כי קל נחושטמו בעורו חנן סוכה אהם כפארץ כפון יי כני וכשעו ונעמי יי שמה רי יי על ישראל כלא כהכ
ירשו אין וכל מן יסכיה ככה פתחן כלא שלום כשמוך אלהים כן תלה כיד רור חרבת שטוי רור כו אלמי כ אש ויעבד
ואמר אלמי יהודה בלבם אמיצה לי ישני וירושלם כיה צנעה אלהיהן כיום הברא אשים את אלמי יהודה ככיר אש בעינים תלמי אש

למטה ז' ספרין וסיפורין ... ויהי ספרו חזק ושלח לחטאת וזכרו וזכרו ביום היום יסוד סקור ... וסיפורין ...

והושע יהודה את אלה
 אחלי יהודה בראשונה
 לצע לא תגדל
 תפארת בית דוד
 ותפארת יושבי
 ירושלים על יהודה
 ביום ההוא יגו יהודה
 בער יושב ירושלים
 והיה הנכשל בהם
 ביום ההוא כדוד
 ובית דוד כאלהים
 כמלאך יהודה לפניהם
 והיה ביום ההוא
 אבקש להשמיד
 את כל הגוים הנאמ
 על ירושלים ושפ
 ושפתי על ביר
 דוד ועל יושבי
 ירושלים רוח רז
 ותחננים וחביטו
 אלי את אשר רקדו
 וספרו עליו במספר
 על היחיד והמד
 עליו כהמד על הד
 הכבוד ביום ההוא
 יגדל המספר כדוד
 בירושלים כמספר
 הדרומון בבקעת
 מגדון וספרה האז
 הארץ משפחות
 משפחות לכר מד

משפחת בית דוד
 לכר ונשיהם לכר
 משפחת בית נתן
 לכר ונשיהם לכר
 משפחת בית הלוי
 לכר ונשיהם לכר
 משפחת בית השמן
 השמיעי לכר ונשיהם
 לכר כל המשפחות
 הנשארות משפחות
 משפחות לכר ונשי
 ונשיהם לכר ביום
 ההוא יהיה מקור
 נפתח לבית דוד וז
 הושע ירושלים
 לחטאת ולגדה והוא
 ביום ההוא נאסיד
 יהיה נבאות אכרית
 את שמות העצבים
 מז הארץ ולא יזכרו
 עוד וגם את הנבאים
 ואת רוח הטמאה
 אעביר מז הארץ
 והיה כי ינבא איש
 עוד ואמר אלי
 אבו ואמד ולדוד לא
 רחיה כי שקר דבר
 כשם יהיה ורקדה
 אכיהו ואמד ולדוד
 בהנבאו והיה ביום
 ההוא יכשו הנבאים

איש מחוינו כהנבאו
 ולא ילכשו עוד אז
 אהדת שער למיש
 פחש ואמר לא אז
 נביא אנכי איש
 עבר ארמיה אנכי
 כי ארם הקנני מינע
 מצעורי ואמד אליו
 מה המפות האלה
 בז דוד ואמד אשר
 הכיתי בית מאחבי
 ארם
 עורי על רעי ועל
 גבר עמיתי נאם יהוה
 נבאות הד את הד
 הרעה ותפוצו הי
 הנאו והשכתי ירי
 על הצערים והיר
 בכל הארץ נאם
 יהוה כי שנים פד
 יפרתו יגעו והש
 וחשלישית יתו
 פה והכאתי אר
 השלישית נאש
 ונרפתים כצרת א
 את הכסת ובחנתים
 פכחו את הוה הוא
 קרא בשמי ואני
 אענה אתו אמרת
 עמי הוא והוא יא
 אמר יהוה אלתי

ויהי ספרו חזק ושלח לחטאת וזכרו וזכרו ביום היום יסוד סקור ... וסיפורין ...

תנה ארם שער
 ירושלים כדוד
 לכר ונשיהם
 וגם על יהודה
 כדוד ועל
 חיה ביום ההוא
 אשים ארמיה
 אבו משע
 העמים כדוד
 שחט שער
 ונאספ עיר
 הארץ כדוד
 נאם יהוה
 סוס הנבוא
 בשגועו
 יהודה ארם
 עניו כדוד
 אנה כדוד
 אלמי יהוה
 אמר עיר
 הדעות כדוד
 נבאות
 ביום ההוא
 את ארם
 כדוד ארם
 נכדו ארם
 ונאספ עיר
 שפוא את
 העמים כדוד
 רשפו יהוה
 שרה יהוה

אליהם יהיה הנג... כל העמים אשר נצ... צבאו על ירושלם... המצק כשורו והיו... עמד על הגליו ועינו... תמקנה סודיו והז... ולטונו תמקנן כמחמו... והיה כיום ההוא תהו... מיהובית יהוה רסה... כהם והחזיקו איש... יד רעהו ועליו ידו... על יד רעהו ונתן יהוה... תלחם בירושלם ואז... ואסת חיל כל העם... סכב וזכ וכסת וכערים... לרב מאר וכו תהו... מצפת חסוס הפור... והגמל והחמור וכל... הכהמה אשר יהוה... כמחנות ההמה כס... כמגפה הוואת... והיה כל העוה ממל... הגוים הבאים על... ירושלם ועלו מדי... שנה בשנה להשוה... להשתחות למלך... יהוה צבאות ולרוג... את הג הסבות והיה... אשר לא יעלה מאת... משפחות הארץ אל... ירושלם להשתחות... למלך יהוה צבאות

114
הצח
זם נא ליהוה וחלק
שלד בקרבנו
ואספתי את כל
הגוים אל ירושלם
למלחמה ונלכדה
העיר ונשטפו הכתים
והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר
כגולה ויתר העם
לא יפרת מז העיר
ויצא יהוה ונלחם
בגוים ההם כיום
הלחמו כיום קרב
ועבדו רגליו כיום
אחזק על הר הזיתים
אשר על פני יהושע
ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחיה
ויפיה גיא גדולה
מאר ומיש חצי
ההר צפונה וחצו
נגפה ונסתם גיא
הרי כי יגיע צהרים
אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני
הרעש בימי עזיה
מלך יהודה וביא
יהוה אלהי כל קדו
קדשים עמד

והיה
כיום ההוא לא יהיה
אור יקרות יקפאוו
והיה יום אחר הוא
יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור
והיה כיום
ההוא יצאו מים חם
חיים מירושלם
חיצים אל הים הקדמון
וחצים אל הים האח
האחרון בקיץ ובחורף
והיה והיה יהוה למט
למלך על כל הארץ
כיום ההוא יהיה יד
יהוה אחר ושמו י
אחר יסוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמו
נגב ירושלם וראמה
וישכה תחתיה למי
למשער בנימו ער
מקום שער הדאשו
ער שער הפנים וז
ומגדל חננאל ער
יקבי המלך וישבו
כה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם
לבטח
וזאת תהיה המגפה
אשר יצא יהוה את

כל העמים אשר נצ
צבאו על ירושלם
המצק כשורו והיו
עמד על הגליו ועינו
תמקנה סודיו והז
ולטונו תמקנן כמחמו
והיה כיום ההוא תהו
מיהובית יהוה רסה
כהם והחזיקו איש
יד רעהו ועליו ידו
על יד רעהו ונתן יהוה
תלחם בירושלם ואז
ואסת חיל כל העם
סכב וזכ וכסת וכערים
לרב מאר וכו תהו
מצפת חסוס הפור
והגמל והחמור וכל
הכהמה אשר יהוה
כמחנות ההמה כס
כמגפה הוואת
והיה כל העוה ממל
הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי
שנה בשנה להשוה
להשתחות למלך
יהוה צבאות ולרוג
את הג הסבות והיה
אשר לא יעלה מאת
משפחות הארץ אל
ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות

גוים פוזבם כל נגפול נה פל ושאר צה כל... אל ירושלם יג דסיכו וסיטדון... כשנה תשיעה לרדיוה דג נכחו יעל
כנביאים... יום נה אפר חן אלהים... כן אדם שים פנד על ירושלם... כן אדם כנג לך שם היום... ואספתי את כל הגוים אל ירושלם
דכתי אשליה יעלה אל ירושלם ויקהל רוד את כל שני קהלים ישראל... א יקהל שלמה דרדני חסוס... יושבו לאיש יורה

אליהם יהיה הנג... כל העמים אשר נצ... צבאו על ירושלם... המצק כשורו והיו... עמד על הגליו ועינו... תמקנה סודיו והז... ולטונו תמקנן כמחמו... והיה כיום ההוא תהו... מיהובית יהוה רסה... כהם והחזיקו איש... יד רעהו ועליו ידו... על יד רעהו ונתן יהוה... תלחם בירושלם ואז... ואסת חיל כל העם... סכב וזכ וכסת וכערים... לרב מאר וכו תהו... מצפת חסוס הפור... והגמל והחמור וכל... הכהמה אשר יהוה... כמחנות ההמה כס... כמגפה הוואת... והיה כל העוה ממל... הגוים הבאים על... ירושלם ועלו מדי... שנה בשנה להשוה... להשתחות למלך... יהוה צבאות ולרוג... את הג הסבות והיה... אשר לא יעלה מאת... משפחות הארץ אל... ירושלם להשתחות... למלך יהוה צבאות

יבסו ביהודה ושטתה הנביא בא... לא עברה כשעלית על סוכתו... וכן יורה ק"ט ל"ג עמוד להרדק בערמיה סוכה

ולא עליהם יהיה הגז
הצטם וואם משפחה
מצרים לא תעלה
לא באה ולא עליות
תהיה המנחה אשר
יעה יהיה את כל הגז
הציון אשר לא יש
יעד להג את חג הדי
הספות ואת תהיה
הטאת מצרים ודי
וחטאת כל הציון
אשר לא יעלו להג
את חג הספות ומום
ההוא יהיה על מיני
מצלות הפוס קדש
ליהוה והיה הסודת
בבית יהוה כמזרקס
לפע המזבח והיה
כל סיר כדושלם
וביהודה קדש לה
ליהוה עבאות וכו'
כל הזבחים ולקחו
מדם ובשלו כהם
ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה עבאות
ביום ההוא

מישא רבו יהוה אל
ישראל כיר מלאכה
אזנת אתכם אמו

יהוה ואמרתם במיה
אזנתנו הלא ארו
עשו ליעקב נאם
יהוה ואהב את יעקב
ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו סי'
טכניה ואת נחלתו
להצות מדבר ע"ת
תאבד ארום רשע
רשעו נשאל ונכח
חונות פה אמר יהוה
עבאות הפיה יכעוד
ואני אחרוס וקראו
להם צבול רשעוד
והעם אשר זעם יהוה
ער עולם ועיניכם
הראינה ואתם האז
תאמרו יגדל יהוה
מעל לצבול ישראל
פו יכבד אב ועכו'
אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אב
אדנים אני איר
מיראי אמר יהוה
עבאות לכם הכתנת
בזי שמי ואמרתם
במיה ביעי את שפדי
מגישים על מזבדי
להם מזבול ואמרתם
במיה גאלעזר נאמדי
נאמרתם שלחו יהוה

נמיה הוא יוכי תגישו
עוד לוכה איז דעו
תגישו פסח וחלה
איז רע הקדו יכח נא
לפחת הידע א'
היטא כנוד אמר
יהוה עבאות יעשה
חלוני נא מי אל ויהי
מידם יהיה את
היטא מכם פנים
אמר יהוה עבאות
מי גם ככם ויסג'
רלתים ולא תאיר
מוכחי חנם איז לי
חפיז ככם אמר יהוה
עבאות ומנחה לא
ארצה מידכם כל
מפזלה שמיש ועו'
כבאו גדול שמי
בציון וככל מקום
מקטר כגוש לשמי
ומנחה טהורה נ'
גדול שמי כציון
אמר יהוה עבאות
ואתם מדללים אלה
נאמרתם שלחו
אדני מזבול יהוה
תיעז עבוה אכלו ר'
נאמרתם העז מתז
מתלאה והפתתם
אדני אמר יהוה ע'

ליתים ולא תאמרו כוכבו חם או ליתמי כס אמר יי' עבאות... מושבים על סוכתו... להם פטאל ואמרתם ככה נאמר כהן כהן כהן שלחו...
כמה ה' ופיטתה... וספר אושיות את ישראל... כמה היתה כמיה אפקני... ורובו... כמה מקום יין אכח לאלה
מרים הארטיב בעולות כעלים... ואמרתם ככה אמרתם הלא אה עשו ליעקב נאם... ואתם את יעקב... כמה חזקתם יי' ויז וכו'
אזכר

לשפט טל רצון ויסופקו... והיו לכם הערים... ויפלא כבוד רבך לבישעט... וישב בעיה הקרא... והיא ישבת ההת תומר הפורק... והשבים אכשלים... ייעש אכשלים ברבר הוד... ויכרולטשפט אלהיך... יורגו בחישרו אלהי אים... כל כלי יועד עליך... יגמלים ברבים

יבאות ונשמרתם
ברחכם ולא תבנהו
הוצעתם
יהוד ברברכם וה
ואמרתם במה הו
התענו באמרכם
כל עשה רע טוב
בעיני יהוה ובהם
הוא הפיז או איה
אלהי המישפט
הנני שלח מלאכי
ופנה ררר לפני ופד
ומתאום יבוא אל
היכלו הארה אשר
אתם מבקשים ומד
ומלאך הכרית אשר
אתם חפצים הצד
בא אמר יהוה יבאות
ומי מכלל את זם
בוא ומי העמד
בהר אתו כי הוא נד
כאש מצדה וכסדת
מכבסים וישב מיד
מצדה ומטהר כד
כסה וטור את בני
לוי חקק אתם פנת
וכבסה והיו ליהוד
מנישי מצחה כנע
בערקה וערבה
ליהוד מצחת יהוד
וירושלם בני עז

עולם וכשנים קרפ
קדמוניות וקרבתי
אליכם לבישפט
והיתי ער ממחר
במשפטים ובמנאמם
ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר טז
שכר אלמנה ויתום
ומטיני ולא דאני
אמר יהוה יבאות
כי אע יהוה לא טי
טענה ואתם בני יע
יעת לא כליתם לז
למימי אנתים סז
סרתם מחקי ולא
שמרתם שוכני אל
ואשובה אליכם אה
אמר יהוה יבאות
ואמרתם במה נשנ
היקבע אתם אלהים
כי אתם קבעים אתי
ואמרתם במה קבע
קבענו המעשר
והתרומה במארה
אתם נארים ואתי
אתם קבעים הנני
כל וכלי אל את כל
המעשר או בור
האיער והיו סרת
בביתי וכחנעי נל
פאת אמר יהוד

יבאות אמר לא
אפתח לכם את אה
ארות השמים
והריקתי לכם ברכה
ער בלידי ותערת
לכם באכל ולא יס
ישדה לכם את פה
הארצה ולא תשל
לכם חגמו בשור
אמר יהוה יבאות
ואשרו אהכם כל
הגים כי תהיו אתם
אריז חפז אמר
יהוה יבאות
חוקי עלי
דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נברע
עלד אמרתם טור
עבר אלהים ומה נצע
כי שבענו משמרת
וכי חלנו קדרנה
מפני יהוה יבאות
ועתה אנהנו מאס
מאשרים ודים גם
ננו עשי רשעה
גם פדנו אלהים ויד
וימלטנו
או נרבה דאי יהוה
איש ארעהו ויק
ויקטע יהוה וישביע
איתנו ספר זכר

כלת אבה אל תורא כי אה אנתם... וקרבתי אליכם... ויהוה לשלם יטכ... יחום למשפט אלהינו... יגמלים ברבים... ויפלא כבוד רבך לבישעט... וישב בעיה הקרא... והיא ישבת ההת תומר הפורק... והשבים אכשלים... ייעש אכשלים ברבר הוד... ויכרולטשפט אלהיך... יורגו בחישרו אלהי אים... כל כלי יועד עליך... יגמלים ברבים

אמר יהוה
ואשרו אהכם
כל הגים כי תהיו
אתם אריז חפז אמר
יהוה יבאות
חוקי עלי
דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נברע
עלד אמרתם טור
עבר אלהים ומה נצע
כי שבענו משמרת
וכי חלנו קדרנה
מפני יהוה יבאות
ועתה אנהנו מאס
מאשרים ודים גם
ננו עשי רשעה
גם פדנו אלהים ויד
וימלטנו
או נרבה דאי יהוה
איש ארעהו ויק
ויקטע יהוה וישביע
איתנו ספר זכר

על כל ישראל ב' וסומנין ... ושמיתיה חרפה בחביון טלף על ימרה ויטלוהו דוד על כל ישראל ויבדלוהו שמה ויטלוהו
 שנים עשר עממים והימים אשר טלף ויטלוהו כל ישראל ויטלוהו בעשן וזכרו תורה מיטה עברי יל אלה אנשי כי נעטרו

לפניו ליראי יהוה ולחשבו שמו ווד וחיילי אמר יהוה עבדות ליום אשר אני עש עשה סגלה ותמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בני העבר אתו ושבתם וראיתם ביו צדיק לדשע ביו עבר	אלהים לאשר לית עברו כי הנה היום בא בער פתגור וחי כל זדים וכל עשי רשעה קש ולחט אתם היום הנא אי אמר יהוה עבא ות עבדות אשר לית יעזב להם שורש וענת וזרחת לכם	יראי שמי שמיש צדקה ומרפא בכנפיה וינאח וינאתם ופשתם בעגלי מרבה ועפתם רשעים ביו יהי אפר תחת כפוד רגלי ביום אז אשר אני עשור אמר עבדות
---	---	---

זכרו תורת משה עברי אשר צוית אתו
 בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
 בוא יום יהוה הגדול והנורא והחשיב לב
 אבות על בנים ולב בנים על אבות פוא
 אבוא והכיתי את הארץ חרם

הנה אנכי שלח לכם את אליה
 פסוקי דיספרא אלה וחמשיים

דוד לאלף ויטלף דוד כי רעה למלך ויזיר ויטלף וישתעשע וישלח חזקיהו ונעבדו עשו לטמא כבאים פושטי ויכדו
 אלהים מלך אלה ד' וסומנין ... ויטלף דוד כי רעה למלך ויזיר ויטלף וישתעשע וישלח חזקיהו ונעבדו עשו לטמא כבאים פושטי ויכדו
 לבם את אליה ויא ויטלוהו ואלו כהנים דכונתיה צמא ויטלוהו ויטלוהו בעשן וזכרו תורה מיטה עברי יל אלה אנשי כי נעטרו

[Faint, mostly illegible Hebrew text in a columnar arrangement, possibly representing a list or a specific liturgical passage.]

[Faint Hebrew text visible on the adjacent page to the right, including words like 'של צויה' and 'ומשפס'.]